

TILSKIPUN Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/878

frá 20. maí 2019

um breytingu á tilskipun 2013/36/ESB að því er varðar aðila sem njóta undanþágu, eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, starfskjör, eftirlitsráðstafanir og -heimildir og ráðstafanir til að varðveita eigið fé

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 53. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽⁴⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ voru samþykktar til að bregðast við fjármálakreppunni sem átti sér stað á árunum 2007-2008. Þessar löggjafarráðstafanir hafa stuðlað verulega að því að efla fjármálakerfið í Sambandinu og gert stofnunum betur kleift að þola möguleg áföll í framtíðinni. Þrátt fyrir að þessar ráðstafanir séu yfirgripsmiklar tóku þær ekki á öllum þeim veikleikum sem greindir hafa verið og hafa áhrif á stofnanirnar. Þar að auki féllu sumar ráðstafanirnar sem lagðar voru til upphaflega undir endurskoðunarákvæði eða voru ekki nægilega ítarlegar til að unnt væri að framkvæma þær snurðulaust.
- 2) Þessi tilskipun miðar að því að taka á málum sem hafa komið upp í tengslum við ákvæði tilskipunar 2013/36/ESB sem reyndust ekki vera nægilega skýr og hafa því verið túlkuð með mismunandi hætti eða sem hafa reynst vera of íþyngjandi fyrir tiltekna stofnanir. Hún inniheldur einnig breytingar á tilskipun 2013/36/ESB sem eru nauðsynlegar í framhaldi af annaðhvort samþykkt á öðrum viðkomandi réttargerðum Sambandsins, s.s. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB ⁽⁶⁾, eða breytingunum sem lagðar eru til samhliða á reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Síðast en ekki síst munu breytingarnar sem lagðar eru til samhæfa betur gildandi regluramma og þróunina á alþjóðavettvangi í þeim tilgangi að stuðla að samkvæmni og samanburðarhæfi meðal lögsagnarumdæma.
- 3) Eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi geta verið móðurfyrirtæki bankasamstaðna og beitingar varfæriskrafna er krafist á grundvelli samstæðugrunnar

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 34, 31.1.2018, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 209, 30.6.2017, bls. 36.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 16. apríl 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2019.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE, og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).

slikra eignarhaldsfélaga. Þar sem stofnunin sem er undir stjórn slíkra eignarhaldsfélaga getur ekki alltaf tryggt að öll samstæðan fari að kröfunum á samstæðugrunni er nauðsynlegt að tiltekin eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi séu færð beint undir gildissvið eftirlitsheimilda samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 575/2013, til að tryggja hlítinu við kröfurnar á samstæðugrunni. Því ætti að kveða á um sértæka málsmeðferð við samþykki og beinar eftirlitsheimildir gagnvart tilteknum eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi til að tryggja að unnt sé að láta slík eignarhaldsfélög bera beina ábyrgð á að sjá til þess að farið sé að varfærniskröfum á samstæðugrunni, án þess að láta þær falla undir viðbótar varfærniskröfur á einingargrunni.

- 4) Samþykki á og eftirlit með tilteknum eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi ætti ekki að koma í veg fyrir að samstæður taki ákvörðun um tiltekið innra fyrirkomulag og úthlutun verkefna innan samstæðunnar, eins og þær telja rétt til að tryggja að farið sé að samræmdum kröfum, og ætti ekki að koma í veg fyrir beinar eftirlitsaðgerðir gagnvart þeim stofnunum innan samstæðunnar sem taka þátt í að tryggja hlítinu við varfærniskröfur á samstæðugrunni.
- 5) Við sérstakar aðstæður gæti eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem sett var á fót í þeim tilgangi að eiga hlutdeild í félögum, verið undanþegið samþykki. Þrátt fyrir að viðurkennt sé að eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem nýtur undanþágu geti tekið ákvarðanir í tengslum við hefðbundinn rekstur þess, ætti það ekki að taka ákvarðanir um stjórnun, rekstur eða fjármál sem hafa áhrif á samstæðuna eða þau dótturfélög í samstæðunni sem eru stofnanir eða fjármálastofnanir. Við mat á hlítinu við þá kröfu ættu lögbær yfirvöld að taka tillit til viðeigandi krafna samkvæmt fyrirtækjarétti sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi fellur undir.
- 6) Eftirlitsaðilanum á samstæðugrunni er falin meginábyrgð að því er varðar eftirlit á samstæðugrunni. Því er nauðsynlegt að eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni taki, eftir því sem við á, þátt í samþykki og eftirliti að því er varðar eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi. Ef eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni er annar en lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu, ætti að veita samþykki með sameiginlegri ákvörðun þessara tveggja yfirvalda. Seðlabanki Evrópu ætti, er hann sinnir eftirlitsskyldum sínum með móðurfélögum lánastofnana á samstæðugrunni samkvæmt reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 ⁽⁷⁾, einnig að sinna skyldum sínum í tengslum við samþykktina og eftirlitið með eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi.
- 7) Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 2016 um mat á reglum um starfskjör samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 („skýrsla framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 2016“) leiddi í ljós, að sumar meginreglurnar sem settar eru fram í tilskipun 2013/36/ESB, nánar tiltekið kröfurnar um frestun og útgreiðslu í gerningum, eru of íþyngjandi og ekki í samræmi við varfærnisávinning þeirra þegar þeim er beitt á litlar stofnanir. Að sama skapi komst hún að því að kostnaður við beitingu þessara krafna er meiri en varfærnisávinningur ef um er að ræða starfsfólk sem hefur lág breytileg starfskjör, þar sem slík lág breytileg starfskjör fela í sér litla eða enga hvatningu fyrir starfsfólk til að taka óhóflega áhættu. Af þessum sökum er nauðsynlegt, á sama tíma og almennt ætti að krefjast þess að allar stofnanir beiti öllum meginreglunum gagnvart öllu starfsfólki sínu sem í starfi sínu hefur veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar, að undanskilja litlar stofnanir og starfsfólk með lág breytileg starfskjör frá meginreglunum um frestun og útgreiðslu í gerningum sem settar eru fram í tilskipun 2013/36/ESB.
- 8) Skýr, samkvæm og samræmd viðmiðið til að auðkenna þessar litlu stofnanir sem og lág breytileg starfskjör eru nauðsynleg til að tryggja samleitni eftirlits og til að stuðla að jöfnum samkeppniskeyrðum fyrir stofnanir og fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda í öllu Sambandinu. Á sama tíma þykir rétt að gefa aðildarríkjum einhvern sveigjanleika til að taka upp strangari nálgun ef þau telja þörf á.
- 9) Mælt er fyrir um meginregluna um sömu laun karla og kvenna fyrir sömu vinnu eða jafngild störf í 157. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Stofnanir skulu beita þessari meginreglu á samræmdan hátt. Því ættu þær að fylgja kynhlutlausri starfskjarastefnu.

(7) Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 frá 15. október 2013 um að fela Seðlabanka Evrópu sérstök verkefni að því er varðar stefnur sem snerta varfærniseftirlit lánastofnana (Stjtið. ESB L 287, 29.10.2013, bls. 63).

- 10) Tilgangurinn með kröfunum um starfskjör er að stuðla að traustri og skilvirkri áhættustýringu stofnana með því að samræma langtímahagsmuni bæði stofnana og starfsfólks þeirra sem í starfi sínu hefur veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar (aðilar sem taka verulega áhættu). Á sama tíma gætu dótturfélög sem ekki eru stofnanir og falla því ekki undir tilskipun 2013/36/ESB á einingargrunni, fallið undir aðrar kröfur um starfskjör samkvæmt víðeigandi sértækum réttargerðum fyrir hvern geira, sem ættu að ganga framar. Af þessum sökum ættu kröfur um starfskjör sem settar eru fram í þessari tilskipun, almennt ekki að gilda á samstæðugrunni um slík dótturfélög. Til að koma í veg fyrir mögulega högnun ættu þó kröfurnar um starfskjör sem settar eru fram í þessari tilskipun að gilda á samstæðugrunni um starfsfólk sem vinnur í dótturfélögum sem veita sértæka þjónustu, s.s. eignastýringu, stýringu verðbréfasafna eða framkvæmd fyrirmæla, þar sem slíkt starfsfólk hefur fengið umboð, án tillits til forms umboðsins, til að annast fagleg störf sem gera að verkum að það fær stöðu aðila sem taka verulega áhættu á stigi bankasamstæðunnar. Telja ætti til slíks umboðs fram- sals- eða útvistunarsamninga sem gerðir eru á milli dótturfélagsins sem hefur starfsfólkið í vinnu og annarrar stofnunar innan sömu samstæðu. Ekki ætti að koma í veg fyrir að aðildarríki beiti kröfunum um starfskjör sem settar eru fram í þessari tilskipun á samstæðugrunni á breiðari hóp dótturfélaga og starfsfólk þeirra.
- 11) Í tilskipun 2013/36/ESB er þess krafist að verulegur hluti, og a.m.k. 50% af öllum breytilegum starfskjörum, saman- standi af hlutabréfum eða jafngildum eignarhlutum, sem samræmast rekstrarformi hlutadeigandi stofnunar að lögum, eða hlutabréfatengdum gerningum eða jafngildum gerningum sem ekki eru ígildi reiðufjár, ef um er að ræða óskráða stofnun, og, ef mögulegt er, öðrum gerningum undir eigin fjár þætti 1 eða þætti 2 sem uppfylla tiltekin skilyrði. Þessi meginregla takmarkar notkunina á hlutabréfatengdum gerningum við óskráðar stofnanir og gerir kröfu um að skráðar stofnanir noti hlutabréf. Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 2016 var komist að þeirri niðurstöðu að notkun hlutabréfa gæti haft í för með sér umtalsverða umsýslubyrði og kostnað fyrir skráðar stofnanir. Á sama tíma er mögulegt að ná fram sama varfærnisávinningi með því að heimila skráðum stofnunum að nota hlutabréfatengda gerninga sem fylgja virði hlutabréfa. Því ætti að rýmka möguleikann á að nota hlutabréfatengda gerninga þannig að hann nái til skráðra stofnana.
- 12) Í könnunar- og matsferli ætti að taka tillit til stærðar, uppbyggingar og innra skipulags stofnana og eðlis, umfangs og flækjustigs starfsemi þeirra. Ef mismunandi stofnanir hafa svipað áhættusnið, t.d. vegna þess þær eru með svipuð við- skiptalikön eða svipaða landfræðilega staðsetningu áhættuskuldbindinga eða þær tengjast sama stofnanaverndarkerfi, ættu lögbær yfirvöld að geta sérsniðið aðferðafræðina fyrir könnunar- og matsferlið þannig að það fangi sameiginleg einkenni og áhættu stofnana með slíkt sama áhættusnið. Slíkt sérsnið ætti þó hvorki að koma í veg fyrir að lögbær yfir- völd taki tilhlýðilegt tillit til sértækrar áhættu sem áhrif hefur á hverja stofnun fyrir sig né breyta því að ráðstafanir sem gripið er til miðist við hverja stofnun fyrir sig.
- 13) Viðbótarkrafan um eiginfjárgrunn sem lögbær yfirvöld leggja á er mikilvægur áhrifaþáttur fyrir heildareiginfjárgrunn stofnunar og skiptir máli fyrir markaðsaðila þar sem umfang kröfunnar um viðbótareiginfjárgrunn sem lögð er á hefur áhrif á hvenær takmarkanir á arðgreiðslur, kaupaukagreiðslur og greiðslur á viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 eru virkjaðar. Leggja ætti fram skýra skilgreiningu á því við hvaða skilyrði leggja skal á viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn, til að tryggja að reglum sé beitt með samræmdum hætti í öllum aðildarríkjum og til að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins.
- 14) Viðbótarkrafan um eiginfjárgrunn sem lögbær yfirvöld eiga að leggja á ætti að vera ákvörðuð í tengslum við sérstakar aðstæður stofnunar og studd tilhlýðilegum rökum. Leggja má á viðbótarkröfur um eiginfjárgrunn til að mæta áhættu eða áhættuþáttum sem með skýrum hætti eru undanþegnir eða sem kröfur vegna eiginfjárgrunns sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 ná ekki með skýrum hætti yfir, einungis að því marki sem það telst nauðsynlegt í ljósi sér- stakra aðstæðna stofnunar. Þessar kröfur ættu að fá stöðu í víðeigandi niðurröðun krafna um eiginfjárgrunn fyrir ofan viðkomandi lágmarkskröfur vegna eiginfjárgrunns og fyrir neðan samanlögðu kröfuna um eiginfjáráuka eða vogunar- hlutfallsaukann, eftir því sem við á. Það að viðbótarkröfur um eiginfjárgrunn miðist við hverja stofnun fyrir sig ætti að koma í veg fyrir notkun þeirra sem tækis til að mæta þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu. Þetta ætti þó ekki að koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld taki, þ.m.t. með viðbótarkröfum um eiginfjárgrunn, á áhættunni sem einstaka stofnanir standa frammi fyrir vegna starfsemi þeirra, þ.m.t. þeirri sem endurspeglar áhrif tiltekinnar efnahags- og markaðsþróunar á áhættusnið einstakrar stofnunar.
- 15) Krafan um vogunarhlutfall er samhlíða áhættutengdu kröfunum um eiginfjárgrunn. Því ætti að bæta viðbótarkröfum um eiginfjárgrunn sem lögbær yfirvöld leggja á til að mæta hættunni á of mikilli vogun við lágmarkskröfuna um vogunar- hlutfall og ekki við áhættutengdu lágmarkskröfuna vegna eiginfjárgrunns. Enn fremur ættu stofnanir einnig að geta notað almennt eigið fé þáttar 1, sem þær nota til að uppfylla kröfur sínar tengdar vogun, til að uppfylla áhættutengdar kröfur vegna eiginfjárgrunns, þ.m.t. samanlögðu kröfuna um eiginfjáráuka.

- 16) Lögbærum yfirvöldum ætti að gefast kostur á að koma á framfæri við stofnun leiðsögn um aðlögun á fjárhæð eigin fjár umfram viðkomandi lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn, viðkomandi viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn og, eftir því sem við á, samanlögðu kröfuna um eiginfjárauka eða vogunarhlutfallsauka, sem þau ætlast til að slík stofnun hafi yfir að ráða til að mæta álagssviðsmyndum í framtíðinni. Þar sem að í slíkri leiðsögn er sett fram eiginfjármarkmið ætti hún að teljast vera með stöðu fyrir ofan viðkomandi lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn, viðkomandi viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn og samanlögðu kröfuna um eiginfjárauka eða kröfu um vogunarhlutfallsauka. Náist ekki að uppfylla slíkt markmið ætti það ekki að virkja takmarkanirnar á útgreiðslum sem kveðið er á um í tilskipun 2013/36/ESB. Þar sem leiðsögn um viðbótareiginfjárgrunn endurspeglar væntingar eftirlitsyfirvalda ætti samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 hvorki að setja fram lögbundna birtingarskyldu fyrir leiðsögnina né banna lögbærum yfirvöldum að óska birtingar á leiðsögninni. Ef stofnun uppfyllir ítrekað ekki eiginfjármarkmiðið ætti lögbæra yfirvaldið að hafa rétt til að grípa til eftirlitsráðstafana og, eftir því sem við á, leggja á viðbótarkröfur um eiginfjárgrunn.
- 17) Ákvæði tilskipunar 2013/36/ESB um vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar tengjast viðkomandi ákvæðum reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sem þarfnast lengra innleiðingartímabils fyrir stofnanir. Til að samhæfa beitinguna á ákvæðum um vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar ættu ákvæðin sem nauðsynleg eru til að hlíta viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar að gilda frá sama degi og viðkomandi ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
- 18) Til að samræma útreikninginn á vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar þegar innri kerfi stofnananna til að meta þá áhættu eru ófullnægjandi, ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) (EBA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽⁸⁾, hefur útfært, að því er varðar þróun á staðlaðri aðferðafræði í þeim tilgangi að meta slíka áhættu. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
- 19) Til að bæta auðkenningu lögbæru yfirvaldanna á þeim stofnunum sem gætu orðið fyrir miklu tapi af starfsemi sinni utan veltubókar vegna hugsanlegra breytinga á vöxtum ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur útfært. Í þessum tæknilegu eftirlitsstöðlum ætti að tilgreina: þær sex áfallsviðsmyndir í tengslum við eftirlit sem allar stofnanir eiga að beita til að reikna út breytingar á hagrænu virði eigin fjár, sameiginlegu forsendurnar sem stofnanirnar eiga að innleiða í innri kerfi sín í þeim tilgangi að reikna út hagrænt virði eigin fjár og til að taka ákvörðun um mögulega þörf á sértækum viðmiðum til að auðkenna stofnanirnar þar sem eftirlitsráðstafanir gætu verið réttlætanagerar í kjölfar lækkunar á hreinum vaxtatekjum sem rekja má til breytinga á vöxtum, og hvað telst mikil lækkun. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
- 20) Barátta gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka er nauðsynleg til að viðhalda stöðugleika og heilleika fjármálakerfisins. Ef flett er ofan af þátttöku stofnunar í peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka gæti það haft áhrif á lífvænleika hennar og stöðugleika fjármálakerfisins. Lögbæru yfirvöldin sem bera ábyrgð á leyfisveitingu og varfærniseftirliti, ásamt yfirvöldum og stofnunum sem ábyrg eru fyrir að tryggja hlítinu við reglurnar um baráttuna gegn peningaþvætti samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 ⁽⁹⁾, gegna mikilvægu hlutverki við það að greina og taka á veikleikum. Þess vegna ættu slík lögbær yfirvöld að tvinna saman athuganir á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka með samræmdum hætti við viðkomandi eftirlitsstarfsemi sína, þ.m.t. könnunar- og matsferli, mat á hve fullnægjandi innra fyrirkomulag, ferlar og stjórnarháttakerfi stofnunar eru og mat á hæfi stjórnarmanna, og í samræmi við það að upplýsa viðeigandi yfirvöld og stofnanir sem ábyrg eru fyrir að tryggja hlítinu við reglurnar um baráttuna gegn peningaþvætti um allar niðurstöður sínar og, eftir því sem við á, grípa til eftirlitsráðstafana í samræmi við valdheimildir sínar samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð ráðsins (ESB) nr. 575/2013. Veita ætti upplýsingar á grundvelli niðurstaðna sem koma fram í starfsleyfis-, samþykktar- eða úttektarferlunum sem slík lögbær yfirvöld bera ábyrgð á, sem og á grundvelli upplýsinga frá yfirvöldunum og stofnunum sem ábyrg eru fyrir að tryggja hlítinu við tilskipun (ESB) 2015/849.

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 frá 20. maí 2015 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis eða til fjármögnunar hryðjuverka, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB (Stjtið. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 73).

- 21) Einn mikilvægasti lærdómurinn af fjármálakreppunni í Sambandinu var sá að þörf er á fullnægjandi stofnana- og stefnuramma til að koma í veg fyrir og bregðast við ójafnvægi innan Sambandsins. Í ljósi síðustu stofnanalegu þróunar í Sambandinu er heildarendurskoðun á rammanum um þjóðhagsvarúðarstefnu réttlætlanleg.
- 22) Tilskipun 2013/36/ESB ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki innleiði ráðstafanir í landslög sem eru til þess fallnar að auka viðnámsþrótt fjármálakerfisins eins og, en ekki bundið við, hámark veðhlutfalls af eignavirði, hámark lánveitinga í hlutfalli við tekjur, hámark greiðslubyrði lána í hlutfalli við tekjur og aðra gerninga sem eiga við um útlánareglur.
- 23) Til að tryggja að sveiflujöfnunaraukar endurspegli á tilhlýðilegan hátt áhættu bankageirans vegna óhóflegs útlánavaxtar ættu stofnanir að reikna út sértæka eiginfjáruka sína fyrir hverja stofnun sem vegið meðaltal hlutfalla sveiflujöfnunarauka sem gilda í þeim löndum vegna áhættuskuldbindinga í því ríki. Hvert aðildarríki ætti þess vegna að tilnefna yfirvald sem ábyrgt er fyrir ákvörðun um hlutfall sveiflujöfnunarauka vegna áhættuskuldbindinga í því aðildarríki. Í því eiginfjárukahlutfalli ætti að taka tillit til útlánvaxtar og breytinga á hlutfalli útlána á móti vergri landsframleiðslu (VLF) í því aðildarríki og annarra breyta sem tengjast áhættu vegna stöðugleika fjármálakerfisins.
- 24) Aðildarríki ættu að geta krafist tilteknar stofnanir um að ráða yfir eiginfjáruka vegna kerfisáhættu til viðbótar við verndunarauka og sveiflujöfnunarauka, til að koma í veg fyrir og draga úr þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu sem reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB ná ekki yfir, þ.e. hættu á truflun fyrir fjármálakerfið sem gæti haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið í tilteknu aðildarríki. Hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu ætti að gilda um allar áhættuskuldbindingar eða um undirflokk áhættuskuldbindinga og fyrir allar stofnanir, eða um einn eða fleiri undirflokka þessara stofnana, þegar atvinnustarfsemi stofnananna hefur svipað áhættusnið.
- 25) Það er mikilvægt að straumlinulaga samræmingarferli milli yfirvalda, tryggja skýra afmörkun ábyrgða, einfalda virkjunina á tækjum þjóðhagsvarúðarstefnu og breikka úrval þjóðhagsvarúðartækja til að tryggja að yfirvöld geti tímanlega og á skilvirkan hátt brugðist við kerfisáhættu. Evrópska kerfisáhætturáðinu (e. *European Systemic Risk Board* (ESBR)) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010⁽¹⁰⁾, er ætlað að gegna lykilhlutverki við samræmingu þjóðhagsvarúðarráðstafana og miðlun upplýsinga um fyrirhugaðar þjóðhagsvarúðarráðstafanir í aðildarríkjum, einkum með birtingu samþykktra þjóðhagsvarúðarráðstafana á vefsetri sínu og með upplýsingaskiptum milli yfirvaldanna í kjölfar tilkynninganna um fyrirhugaðar þjóðhagsvarúðarráðstafanir. Til að tryggja viðeigandi stefnumótandi viðbrögð meðal aðildarríkja er ætlast til að Evrópska kerfisáhætturáðið fylgist með því að þjóðhagsvarúðarstefnur aðildarríkja séu fullnægjandi og samkvæmar, þ.m.t. með því að fylgjast með hvort tæki séu notuð með samræmdum hætti og skarist ekki.
- 26) Viðkomandi lögbær eða tilnefnd yfirvöld ættu að miða að því að forðast tvítekningu eða ósamræmda notkun þjóðhagsvarúðarráðstafananna sem mælt er fyrir um í tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Viðkomandi lögbær eða tilnefnd yfirvöld ættu einkum að taka til athugunar hvort ráðstafanir sem gerðar eru skv. 133. gr. tilskipunar 2013/36/ESB tvítaki eða eru í ósamræmi við aðrar gildandi eða fyrirhugaðar ráðstafanir skv. 124., 164. eða 458. gr. reglugerð (ESB) nr. 575/2013.
- 27) Lögbær eða tilnefnd yfirvöld ættu að geta ákvarðað mörk á beitingu eiginfjáruka fyrir aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir (e. *systemically important institutions* (O-SII)) á grundvelli eðlis og dreifingar áhættu sem bundin er skipulagi samstæðunnar. Við sumar aðstæður getur verið viðeigandi fyrir lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið að leggja á eiginfjáruka fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun einungis á stigi fyrir neðan hæsta samstæðustig.
- 28) Í samræmi við aðferðafræðina við mat á kerfislega mikilvægum bönkum á alþjóðavísu sem Baselnefndin um bankaefirlit birti, gefa kröfur og skuldir stofnunar yfir lögsagnarumdæmi vísbendingar um kerfislegt mikilvægi hennar á alþjóðavísu og um áhrifin sem fall hennar gæti haft á alþjóðlega fjármálakerfið. Þessar vísbendingar endurspeglar sérstök áhyggjuefni, t.d. um meiri erfiðleika við samræmingu skilameðferðar stofnana sem eru með umtalsverða starfsemi yfir landamæri. Framfarirnar með tilliti til sameiginlegrar nálgunar á skilameðferð sem leiddi af styrkingu sameiginlegra reglna og stofnun sameiginlegs skilameðferðarkerfis (e. *Single Resolution Mechanism*) hefur að verulegu leyti byggt upp getuna til skipulegrar skilameðferðar á samstæðum sem starfa yfir landamæri

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðarefirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

innan bankasambandsins. Því ætti, án þess að hafa áhrif á getu lögbærra eða tilnefndra yfirvalda til að beita eftirlitsmati sínu, að reikna út annan stigafjölda sem endurspeglar þær framfarir og lögbær eða tilnefnd yfirvöld ættu að taka tillit til þess stigafjölda við mat á kerfislegu mikilvægi lánastofnana, án þess að hafa áhrif á gögnin sem veitt eru Baselinefundinni um bankaefirlit vegna ákvörðunarinnar um alþjóðlega samnefnara. Evrópska bankaefirlitsstofnunin ætti að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina viðbótaraðferðafræðina við auðkenningu á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu (G-SII), svo mögulegt sé að taka til greina sértæka eiginleika hins samþætta evrópska skilameðferðarramma í samhengi við sameiginlega skilameðferðarkerfið. Einungis ætti að nota þá aðferðafræði í þeim tilgangi að kvarða eiginfjárukann fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

- 29) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að efla og skerpa á gildandi réttargerðum Sambandsins sem tryggja samræmdar varfærniskröfur sem gilda um stofnanir um gervallt Sambandið, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og sett er fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.
- 30) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl ⁽¹⁾ hafa aðildarríkin skuldbundið sig til að láta, í rökstuddum tilvikum, eitt eða fleiri skjöl fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar til að útskýra sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerna. Að því er þessa tilskipun varðar telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttmæt.
- 31) Því ber að breyta tilskipun 2013/36/ESB til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2013/36/ESB

Tilskipun 2013/36/ESB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 5. og 6. mgr. 2. gr. kemur eftirfarandi:

„5. Þessi tilskipun gildir ekki um eftirfarandi:

- 1) aðgang að starfsemi verðbréfafyrirtækja að því marki sem hún fellur undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB (*),
- 2) seðlabanka,
- 3) pósthólfstofnanir,
- 4) í Danmörku: „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ og „KommuneKredit“,
- 5) í Þýskalandi: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, fyrirtæki sem samkvæmt „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (lögum um nýtingu húsnæðis í þágu almennings) eru viðurkennd sem aðilar er falla undir húsnæðisstefnu ríkisins, enda snúist starfsemi þeirra ekki fyrst og fremst um bankaviðskipti, og fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt þeim lögum sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings,

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

- 6) í Eistlandi: „hoiu-laenuúhistud“, samvinnufyrirtæki sem viðurkennd eru samkvæmt „hoiu-laenuúhistu seadus“,

- 7) á Írlandi: „the Strategic Banking Corporation of Ireland“, lánafélög og gagnkvæm félög,
  - 8) í Grikklandi: „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion),
  - 9) á Spáni: „Instituto de Crédito Oficial“,
  - 10) í Frakklandi: „Caisse des dépôts et consignations“,
  - 11) í Króatíu: „kreditne unije“ og „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“,
  - 12) á Ítalíu: „Cassa depositi e prestiti“,
  - 13) í Lettlandi: „krājaizdevu sabiedrības“, fyrirtæki sem viðurkennd eru samkvæmt „krājaizdevu sabiedrību likums“ sem samvinnufyrirtæki er veita einungis félagsaðilum sínum fjármálaþjónustu,
  - 14) í Litháen: „kredito unijos“ önnur en „centrinės kredito unijos“,
  - 15) í Ungverjalandi: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ og „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“,
  - 16) á Möltu: „The Malta Development Bank“,
  - 17) í Hollandi: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV“ og lánafélög,
  - 18) í Austurríki: fyrirtæki sem viðurkennd eru sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings og „Österreichische Kontrollbank AG“,
  - 19) í Póllandi: „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe“ og „Bank Gospodarstwa Krajowego“,
  - 20) í Portúgal: „Caixas Económicas“ sem voru starfræktir 1. janúar 1986, að undanskildum þeim sem voru stofnaðir sem félög með takmarkaðri ábyrgð og „Caixa Económica Montepio Geral“,
  - 21) í Slóveníu, „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“,
  - 22) í Finnlandi: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ og „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“,
  - 23) í Svíþjóð: „Svenska Skeppshypotekskassan“,
  - 24) í Bretlandi: „National Savings and Investments (NS&I)“, „CDC Group plc“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, umboðsmenn krúnunnar fyrir ríkisstjórnir og yfirvöld handan hafsins, lánafélög og bankar sveitarfélaga.
6. Meðhöndla ætti einingarnar sem um getur í 1. lið og 3. til 24. lið 5. mgr. þessarar greinar, sem fjármálastofnanir að því er varðar 34. gr. og 3. kafla VII. bálks.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).“

2) Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liðir bætast við 1. mgr.:

- „60) „skilavald“: skilavald eins og það er skilgreint í 18. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB (*),
- 61) „kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu“: kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu (G-SII) eins og hún er skilgreind í 133. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 62) „kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu utan ESB“: kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu utan ESB (e. *non-EU G-SII*) eins og hún er skilgreind í 134. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 63) „samstæða“: samstæða eins og hún er skilgreind í 138. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 64) „samstæða þriðja lands“: samstæða þar sem móðurfyrirtækið er með staðfestu í þriðja landi,

65) „kynhlutlaus starfskjarastefna“: starfskjarastefna sem byggist á sömu launum karla og kvenna fyrir jafngild störf eða jafnverðmæt störf.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EEB, og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Til að tryggja að kröfurnar eða eftirlitsheimildirnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013 gildi á samstæðu- eða undirsamstæðugrunni í samræmi við þessa tilskipun og þá reglugerð skulu hugtökin „stofnun“, „móðurstofnun í aðildarríki“, „móðurstofnun í ESB“ og „móðurfyrirtæki“ einnig ná yfir:

- a) eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi sem hafa hlotið samþykki í samræmi við 21. gr. a þessarar tilskipunar,
- b) tilnefndar stofnanir sem eru undir yfirráðum móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB, blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í aðildarríki eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í aðildarríki, ef viðkomandi móðurfélag fellur ekki undir samþykki í samræmi við 4. lið 21. gr. a þessarar tilskipunar og
- c) eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi eða stofnanir sem tilnefndar eru skv. d-lið 6. liðar 21. gr. a þessarar tilskipunar.“

3) Í stað 8. mgr. 4. gr. kemur eftirfarandi:

„8. Aðildarríki skulu sjá til þess þegar önnur yfirvöld en lögbæru yfirvöldin eru með skilameðferðarvaldið, að þessi önnur yfirvöld hafi náði samstarf og samráð við lögbæru yfirvöldin að því er varðar gerð skilaaætlana og í öllum öðrum tilvikum þegar slíkrar samvinnu og samráðs er krafist samkvæmt þessari tilskipun, tilskipun 2014/59/ESB eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013.“

4) Ákvæðum 8. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a- og b-liðar 2. mgr. kemur eftirfarandi:

- „a) upplýsingarnar sem veita á lögbærum yfirvöldum í umsókn um starfsleyfi lánastofnana, þ.m.t. viðskipta- og rekstraráætlanir, skipulagsuppbygging og fyrirkomulag stjórnarháttanna eins og kveðið er á um í 10. gr.,
- b) kröfurnar sem gilda um hluthafa og félagsaðila með virka eignarhluti eða, ef ekki er um neina virka eignarhluti að ræða, um 20 stærstu hluthafana eða félagsaðilana, skv. 14. gr. og“,

b) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, ætlaðar lögbæru yfirvöldunum, sem tilgreina sameiginlega aðferðafræði við mat á veitingu starfsleyfa í samræmi við þessa tilskipun.“

5) Eftirfarandi málsgreinar bætast við í 9. gr.:

„3. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um landslögin sem ótvírátt heimila öðrum fyrirtækjum en lánastofnunum að stunda rekstur sem felur í sér móttöku innlána og annarra endurgreiðanlegra fjármuna frá almenningi.

4. Samkvæmt þessari grein mega aðildarríki ekki undanskilja lánastofnanir frá beitingu þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.“

6) Í stað 10. gr. kemur eftirfarandi:

„10. gr.

Viðskipta- og rekstraráætlanir, skipulagsuppbygging og fyrirkomulag stjórnarháttanna

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að umsóknum um starfsleyfi fylgi viðskipta og rekstraráætlun þar sem fram kemur hvers konar rekstur er fyrirhugaður og hvernig skipulagsuppbyggingu lánastofnunarinnar verði háttað, þ.m.t. tilgreining á móðurfyrirtækjum, eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi sem eru innan samstæðunnar. Aðildarríki skulu einnig gera kröfu um að umsóknum um starfsleyfi fylgi lýsing á fyrirkomulaginu, ferlunum og kerfunum sem um getur í 1. mgr. 74. gr.

2. Lögþær yfirvöld skulu synja um leyfi til að hefja starfsemi lánastofnunar nema þau séu sannfærð um að fyrirkomulagið, ferlarnir og kerfin sem um getur í 1. mgr. 74. gr. geri viðkomandi stofnun kleift að hafa trausta og skilvirka áhættu-stýringu.“

7) Í stað 2. mgr. 14. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Lögþær yfirvöld skulu synja um leyfi til að hefja starfsemi lánastofnunar ef, að teknu tilliti til nauðsynjar þess að tryggja trausta og varfærna stjórnun lánastofnunar, þau efast um hæfi hluthafa eða félagsaðila í samræmi við viðmiðin sem sett eru fram í 1. mgr. 23. gr. Ákvæði 2. og 3. mgr. 23. gr. og 24. gr. skulu gilda.“

8) Í stað d-liðar 18. gr. kemur eftirfarandi:

„d) uppfyllir ekki lengur varfærniskröfurnar sem settar eru fram í þriðja, fjórða eða sjötta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að undanskildum kröfunum sem mælt er fyrir um í 92. gr. a og b eða sem lagðar eru á skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. eða 105. gr. þessarar tilskipunar eða er ekki lengur treystandi til að standa við skuldbindingar sínar gagnvart lánardrottnum, og einkum ef stofnunin veitir ekki lengur tryggingu fyrir þeim fjármunum sem innstæðueigendur hennar treysta henni fyrir,“.

9) Eftirfarandi greinar bætast við:

„21. gr. a

Samþykki á eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi

1. Móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði í aðildarríki, blönduð móðureignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi í aðildarríki, móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði í ESB og blönduð móðureignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi í ESB skulu sækja um samþykki í samræmi við þessa grein. Önnur eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi skulu sækja um samþykki í samræmi við þessa grein ef þess er krafist að þau fari að þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á undirsamstæðugrunni.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi sem vísað er til þar veita eftirlitsaðilanum á samstæðugrunni og, ef það er annar aðili, lögbæra yfirvaldinu í aðildarríkinu þar sem þau eru með staðfestu eftirfarandi upplýsingar:

- a) um skipulagsuppyggingu samstæðunnar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er hluti af, ásamt að tiltaka með skýrum hætti dótturfélög samstæðunnar og, eftir atvikum, móður-fyrirtæki, og staðsetningu og tegund starfsemi sem hver og ein eining innan samstæðunnar stundar,
- b) upplýsingar um tilnefningu a.m.k. tveggja einstaklinga sem stýra í reynd eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi og um hlítinu við kröfurnar sem settar eru fram í 121. gr. um hæfi stjórnarmanna,
- c) upplýsingar um hlítinu við viðmiðin sem sett eru fram í 14. gr. um hluthafa og félagsaðila, ef eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með dótturfélag sem er lánastofnun,
- d) innra skipulag og úthlutun verkefna innan samstæðunnar,
- e) allar aðrar upplýsingar sem gætu verið nauðsynlegar til að framkvæma það mat sem um getur í 3. og 4. mgr. þessarar greinar.

Ef samþykkið á eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi fer fram samtímis og matið sem um getur í 22. gr., skal lögbæra yfirvaldið að því er varðar þá grein samræma sig, eins og við á, við eftirlitsaðilann á samstæðugrunni og, ef það er annar aðili, lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu. Í því tilviki skal fresta matstímabilinu sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 22. gr. um tímabil sem er lengra en 20 virkir dagar þar til málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í þessari grein er lokið.

3. Eingöngu má veita eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi samþykki samkvæmt þessari grein ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) innra fyrirkomulag og úthlutun verkefna innan samstæðunnar eru fullnægjandi til að uppfylla kröfurnar sem lagðar eru á í þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á samstæðu- eða undirsamstæðugrunni og eru einkum skilvirk til að:
  - i. samræma öll dótturfélög eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi, þ.m.t., ef nauðsyn krefur, með fullnægjandi úthlutun verkefna á meðal dótturstofnana,

- ii. koma í veg fyrir eða stýra árekstrum innan samstæðu og
  - iii. framfylgja um alla samstæðuna stefnum á samstæðugrundvelli sem móðurfélag eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða móðurfélag blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi hefur sett,
- b) skipulagsuppbygging samstæðunnar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er hluti af hindrar ekki eða kemur með öðrum hætti í veg fyrir skilvirkt eftirlit með dótturstofnunum eða móðurstofnunum að því er varðar skuldbindingar sem þau falla undir á eininga-, samstæðu- eða, eftir því sem við á, undirsamstæðugrunni. Í matinu á þeirri viðmiðun skal einkum taka tillit til:
- i. stöðu eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi í marglaga samstæðu,
  - ii. uppbyggingar eignarhalds og
  - iii. hlutverks eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi innan samstæðunnar,
- c) viðmiðunum sem sett eru fram í 14. gr. og kröfunum sem mælt er fyrir um í 121. gr. er hlítt.
4. Samþykkis á eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi samkvæmt þessari grein skal ekki krafist ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- a) meginstarfsemi eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði felst í því að kaupa eignarhlutdeild í dótturfélögum eða, ef um er að ræða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, felst meginstarfsemi þess að því er varðar stofnanir eða fjármálastofnanir í því að kaupa eignarhlutdeild í dótturfélögum,
  - b) eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi hefur ekki verið tilgreint sem skilaeining í neinni samstæðu innan skilameðferðar samstæðu í samræmi við skilastefnuna sem viðkomandi skilastjórnvald hefur ákvarðað samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB,
  - c) lánastofnun sem er dótturfélag er tilnefnt sem ábyrgt fyrir því að tryggja að samstæðan fari að varfærniskröfum á samstæðugrunni og fær öll nauðsynleg úrræði og lagaheimildir til að gegna þessum skyldum með skilvirkum hætti,
  - d) eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi tekur ekki þátt í ákvörðunum um stjórnun, rekstur eða fjármál sem hafa áhrif á samstæðuna eða dótturfélög hennar sem eru stofnanir eða fjármálastofnanir,
  - e) engar hindranir eru við skilvirku eftirliti með samstæðunni á samstæðugrunni.

Eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi sem undanþegin eru samþykki í samræmi við þessa málsgrein skulu ekki undanskilin samstæðuafmörkuninni eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

5. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal fylgjast með því að farið sé að skilyrðunum sem um getur í 3. mgr. eða, eftir atvikum, 4. mgr. á áframhaldandi grundvelli. Eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi skulu veita eftirlitsaðilanum á samstæðugrunni upplýsingarnar sem þörf er á til að fylgjast með skipulagsuppbyggingu samstæðunnar með reglubundnum hætti og að farið sé að skilyrðunum sem um getur í 3. mgr. eða, eftir atvikum, 4. mgr. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal deila þessum upplýsingum með lögbæra yfirvaldinu í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu.

6. Ef eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni hefur staðreynt að skilyrðin sem sett eru fram í 3. mgr. eru ekki uppfyllt eða eru ekki lengur uppfyllt, skal eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi falla undir viðeigandi eftirlitsráðstafanir til að tryggja eða koma aftur á, eftir því sem við á, samfellu og heilleika samstæðu-eftirlits og tryggja hlítingu við kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á samstæðugrunni. Ef um er að ræða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi skulu eftirlitsráðstafanir einkum taka tillit til áhrifa á fjármálasamsteypuna.

Eftirlitsráðstafanir sem um getur í fyrsta undirlið geta falið í sér:

- a) að fella tímabundið úr gildi atkvæðisrétt sem fylgir hlutabréfum dótturstofnananna í eigu eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi,
- b) útgáfu lögbanns eða viðurlaga gegn eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði, blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi eða stjórnarmönnum og stjórnendum, með fyrirvara um ákvæði 65. til 72. gr.,

- c) fyrimæli eða leiðbeiningar til eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi um að yfirfæra til hluthafa þess hlutdeildirnar í dótturstofnunum þess,
- d) tímabundna útnefningu á öðru eignarhaldsfélagi á fjármálasviði, blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi eða stofnun innan samstæðunnar sem ábyrgri fyrir að tryggja hlítinu við kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á samstæðugrunni,
- e) takmörkun eða bann við útgreiðslum eða vaxtagreiðslum til hluthafa,
- f) kröfu um að eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi selji eða minnki eignarhlutdeildir í stofnunum eða öðrum aðilum á fjármálamarkaði,
- g) kröfu um að eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi leggi fram áætlun um, án tafar, að hlíta aftur tilskildum ákvæðum.

7. Ef eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni hefur staðreynt að skilyrðin sem sett eru fram í 4. mgr. eru ekki lengur uppfyllt skal eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi sækja um samþykki í samræmi við þessa grein.

8. Ef eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni er annar en lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu, skulu þessi tvö yfirvöld vinna saman og hafa náð samráð sín á milli í þeim tilgangi að taka ákvarðanir um samþykki og undanþágu frá samþykki sem um getur í 3. og 4. málsgrein, eftir því sem við á, og um eftirlitsráðstafanirnar sem um getur í 6. og 7. mgr. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal útbúa mat á þeim málefnum sem um getur í 3., 4., 6. og 7. mgr., eftir því sem við á, og framsenda matið til lögbæra yfirvaldsins í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu. Þessi tvö yfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu innan tveggja mánaða frá viðtöku þess mats.

Sameiginlega ákvörðunin skal skjalfest og rökstudd með tilhlýðilegum hætti. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal tilkynna eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi um sameiginlegu ákvörðunina.

Ef ekki næst samkomulag skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni eða lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu bíða með að taka ákvörðun og skjóta málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá viðtöku málskotsins til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Hlutaðeigandi lögbær yfirvöld skulu taka sameiginlega ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok tveggja mánaða tímabilsins eða eftir að náðst hefur sameiginleg ákvörðun.

9. Ef um er að ræða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, þar sem eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni eða lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi er með staðfestu er annar en samræmingaraðilinn sem tilnefndur er í samræmi við 10. gr. tilskipunar 2002/87/EB, skal krafist samþykkis samræmingaraðilans að því er varðar ákvarðanir eða sameiginlegar ákvarðanir sem um getur í 3., 4., 6. og 7. mgr. þessarar greinar, eftir því sem við á. Þegar krafist er samþykkis samræmingaraðilans skal vísa ágreiningi til viðkomandi evrópskrar eftirlitsstofnunar, þ.e. Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunarinnar) (EIOPA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 (*), sem skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá viðtöku málskotsins. Engar ákvarðanir sem teknar eru í samræmi við þessa málsgrein skulu hafa áhrif á skuldbindingarnar samkvæmt tilskipun 2002/87/EB eða 2009/138/EB.

10. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal, ef hann synjar eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi um samþykki, tilkynna umsækjandanum um ákvörðunina og ástæðurnar fyrir henni, innan fjögurra mánaða frá viðtöku umsóknarinnar eða, ef umsóknin er ófullnægjandi, innan fjögurra mánaða frá viðtöku fullnægjandi upplýsinga sem krafist er fyrir ákvörðunina.

Ávallt skal þó taka ákvörðun um að veita eða synja um samþykki innan 6 mánaða frá viðtöku umsóknar. Synjun getur fylgt, ef nauðsyn krefur, einhver af ráðstöfununum sem um getur í 6. mgr.

21. gr. b

Milligöngumóðurfyrirtæki í ESB

1. Tvær eða fleiri stofnanir í Sambandinu, sem eru hluti af sömu samstæðu þriðja lands, skulu hafa eitt milli-
göngumóðurfyrirtæki í Sambandinu sem þar er með staðfestu.

2. Lögbær yfirvöld geta heimilað stofnununum sem um getur í 1. mgr. að hafa tvö milligöngumóðurfyrirtæki í ESB ef þau ákveða að stofnun eins milligöngumóðurfyrirtækis í ESB myndi:

- a) ekki vera í samræmi við tilskildar kröfur um aðgreiningu á starfsemi sem lagðar eru á með reglum eða af eftirlitsyfírvöldum þess þriðja lands þar sem endanlegt móðurfyrirtæki samstæðunnar í þriðja landi hefur aðalskrifstofu sína, eða
- b) gera skilabærni óskilvirkari en ef um er að ræða tvö milligöngumóðurfyrirtæki í ESB samkvæmt mati sem framkvæmt er af lögbæru skilastjórnvaldi milligöngumóðurfyrirtækisins í ESB.

3. Milligöngumóðurfyrirtæki í ESB skal vera lánastofnun með starfsleyfi í samræmi við 8. gr. eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem hefur hlotið samþykki skv. 21. gr. a.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, þegar engin af stofnununum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar er lánastofnun eða ef setja verður á fót annað milligöngumóðurfyrirtæki í ESB í tengslum við fjárfestingarstarfsemi til að hlíta tilskildum kröfum eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar, getur milligöngumóðurfyrirtækið í ESB eða seinna milligöngumóðurfyrirtækið í ESB verið verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í samræmi við 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, sem fellur undir tilskipun 2014/59/ESB.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. skulu ekki gilda ef heildarvirði eigna í Sambandinu í eigu samstæðunnar í þriðja landi er lægra en 40 milljarðar evra.

5. Að því er varðar þessa grein, skal heildarvirði eigna í Sambandinu í eigu samstæðunnar í þriðja landi vera samtala eftirfarandi þátta:

- a) samanlagt heildarvirði eigna hvernar stofnunar í Sambandinu sem er hluti samstæðunnar í þriðja landi, eins og fram kemur í samstæðuefnahagsreikningi hennar eða efnahagsreikningi hvers félags þar sem efnahagsreikningur stofnunar er ekki samsteyptur og
- b) samanlagt heildarvirði eigna hvers útibús samstæðunnar í þriðja landi sem hefur starfsleyfi í Sambandinu í samræmi við þessa tilskipun, tilskipun 2014/65/ESB eða reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 (**).

6. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna eftirfarandi upplýsingar að því er varðar hverja samstæðu þriðja lands sem starfar innan lögsögu þeirra til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar:

- a) nöfn og samanlagt heildarvirði eigna eftirlitsskyldra stofnana sem tilheyra samstæðu þriðja lands,
- b) nöfn og samanlagt heildarvirði eigna útibúa með starfsleyfi í því aðildarríki í samræmi við þessa tilskipun, tilskipun 2014/65/ESB eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014, og tegund starfsemi sem þau hafa leyfi til að stunda,
- c) nafn og tegund eins og um getur í 3. mgr., sérhvers milligöngumóðurfyrirtækis í ESB sem sett er á fót í því aðildarríki og nafn samstæðunnar í þriðja landi sem það er hluti af.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir allar samstæður þriðja lands sem starfa innan Sambandsins og milligöngumóðurfyrirtæki þeirra í ESB, eftir atvikum.

Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að hver stofnun innan lögsögu þeirra sem er hluti af samstæðu þriðja lands uppfylli eitt eftirfarandi skilyrða:

- a) er með milligöngumóðurfyrirtæki í ESB,
- b) er milligöngumóðurfyrirtæki í ESB,
- c) er eina stofnun þeirrar samstæðu þriðja lands í Sambandinu eða
- d) er hluti af samstæðu þriðja lands með samanlagt heildarvirði eigna í Sambandinu lægra en 40 milljarðar evra.

8. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu samstæður þriðja lands sem starfa fyrir milligöngu fleiri en einnar stofnunar í Sambandinu og eru með samanlagt heildarvirði eigna jafnt og eða hærra en 40 milljarðar evra 27. júní 2019 hafa milligöngumóðurfyrirtæki í ESB eða, ef 2. mgr. á við, tvö milligöngumóðurfyrirtæki í ESB fyrir 30. desember 2023.

9. Framkvæmdastjórnin skal eigi síðar en 30. desember 2026, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, endurskoða kröfurnar sem lagðar eru á stofnanir með þessari grein og skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins. Í skýrslunni skal a.m.k. taka til athugunar:

- a) hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein séu raunhæfar, nauðsynlegar og hóflegar eða hvort aðrar ráðstafanir eigi betur við,
- b) hvort endurskoða ætti kröfurnar sem lagðar eru á stofnanir með þessari grein til að endurspegla bestu alþjóðlegu venjur.

10. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal eigi síðar en 28. júní 2021 skila skýrslu til Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um meðferð útibúa þriðja lands samkvæmt landslögum aðildarríkja. Í skýrslunni skal a.m.k. taka til athugunar:

- a) hvort og að hvaða marki framkvæmd eftirlits samkvæmt landslögum með útibúum þriðja lands eru mismunandi milli aðildarríkja,
- b) hvort mismunandi meðferð á útibúum þriðja lands samkvæmt landslögum gæti haft í för með sér eftirlitshögnun,
- c) hvort frekari samræming á landsbundnu fyrirkomulagi fyrir útibú þriðja lands sé nauðsynleg og viðeigandi, sérstaklega með tilliti til mikilvægra útibúa þriðja lands.

Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, leggja fram tillögu að nýrri löggjöf fyrir Evrópuþingið og ráðið á grundvelli tilmæla Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84).“

10) Í stað b-liðar 1. mgr. 23. gr. kemur eftirfarandi:

„b) orðspori, þekkingu, hæfni og reynslu, eins og sett er fram í 1. mgr. 91. gr., allra stjórnarmanna sem munu stýra rekstri lánastofnunarinnar í kjölfar fyrirhugaðra kaupa,“

11) Ákvæðum 47. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Aðildarríki skal krefjast þess að útibú lánastofnana sem eru með aðalskrifstofu í þriðja landi tilkynni a.m.k. árlega eftirfarandi upplýsingar til lögbæru yfirvaldanna:

- a) samtölu heildareigna sem svara til starfsemi útibúsins með starfsleyfi í því aðildarríki,
- b) upplýsingar um lausafjáreignir sem eru aðgengilegar útibúinu, einkum um aðgengi að lausafjáreignum í gjaldmiðlum aðildarríkis,
- c) eiginfjárgrunninn sem er til umráða fyrir útibúið,
- d) innstæðutryggingakerfið sem stendur innstæðueigendum útibúsins til boða,
- e) fyrirkomulagið við áhættustýringu,
- f) fyrirkomulagið á stjórnarháttum, þ.m.t. um aðila sem gegna lykilhlutverkum fyrir starfsemi útibúsins,
- g) endurbótaáætlanirnar sem útibúið heyrir undir og
- h) allar aðrar upplýsingar sem lögbæra yfirvaldið telur nauðsynlegar til að geta haft heildstætt eftirlit með starfsemi útibúsins.“

b) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um eftirfarandi:

- a) öll starfsleyfin fyrir útibú sem veitt eru lánastofnunum sem eru með aðalskrifstofu í þriðja landi og allar síðari breytingar á slíkum leyfum,

- b) samtölu heildareigna og -skulda útibúa með starfsleyfi sem tilheyra lánastofnunum sem eru með aðalskrifstofu í þriðja landi, eins og tilkynnt er reglulega,
- c) nafn samstæðunnar í þriðja landi sem útibú með starfsleyfi tilheyrir.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu lista yfir öll útibú þriðja lands sem hafa leyfi til að starfa í Sambandinu, þar sem tilgreint er aðildarríkið sem þau hafa leyfi til að starfa í.“

- c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2a. Lögbær yfirvöld sem hafa eftirlit með útibúum lánastofnana sem eru með aðalskrifstofu í þriðja landi og lögbær yfirvöld stofnana sem eru hluti af sömu samstæðu þriðja lands skulu vinna náið saman til að tryggja að öll starfsemi þeirrar samstæðu þriðja lands í Sambandinu falli undir heildstætt eftirlit, til að hindra að komist verði framhjá kröfunum sem gilda um samstæður þriðja lands samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð ráðsins (ESB) nr. 575/2013 og til að koma í veg fyrir skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika í Sambandinu.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal stuðla að samstarfi meðal lögbærra yfirvalda að því er varðar fyrstu undirgrein þessar málsgreinar, þ.m.t. þegar sannreynt er hvort viðmiðunarmörkin sem um getur í 4. mgr. 21. gr. b séu uppfyllt.“

- 12) Ákvæðum 56. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað g-liðar kemur eftirfarandi:

„g) yfirvalda sem ábyrg eru fyrir eftirliti með því að tilkynningarskyldir aðilar sem skráðir eru í 1. og 2. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 (*) hlíti þeirri tilskipun, og skrifstofur fjármála-greininga lögreglu,

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 frá 20. maí 2015 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningþvættis eða til fjármögnunar hryðjuverka, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB (Stjtið. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 73).“

- b) Eftirfarandi liður bætist við:

„h) lögbærra yfirvalda eða aðila sem ábyrgir eru fyrir beitingu reglna um skipulagslegan aðskilnað innan bankasamstæðu.“

- 13) Í stað inngangsorða 1. mgr. 57. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Þrátt fyrir 53., 54. og 55. gr. skulu aðildarríki tryggja að upplýsingaskipti geti farið fram milli lögbæru yfirvaldanna og yfirvaldanna sem ábyrg eru fyrir eftirliti með:“

- 14) Eftirfarandi grein bætist við:

„58. gr. a

Miðlun upplýsinga til alþjóðlegra stofnana

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 53. gr. og 54. gr. geta lögbær yfirvöld, háð þeim skilyrðum sem sett eru fram í 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar, miðlað eða deilt tilteknum upplýsingum með eftirfarandi aðilum:

- a) Alþjóðagjaldeyrissjóðnum og Alþjóðabankanum, vegna hvers konar mats fyrir áætlunina um mat á fjármálageiranum,
- b) Alþjóðagreiðslubankanum, vegna meginlegra áhrifakannana,
- c) ráðgjafarnefndinni um fjármálastöðugleika, vegna eftirlitshlutverks hennar.

2. Lögbær yfirvöld mega eingöngu deila trúnaðarupplýsingum samkvæmt sérstakri beiðni viðkomandi aðila, þegar a.m.k. eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) beiðnin er tilhlýðilega rökstudd í ljósi sértækra verkefna sem aðilinn sem leggur hana fram framkvæmir í samræmi við lögboðið umboð hans,

- b) beiðnin er nægilega nákvæm að því er varðar eðli, umfang og fyrirkomulag upplýsinganna sem óskað er eftir og aðferðarinnar við birtingu eða sendingu þeirra,
- c) umbeðnar upplýsingar eru algerlega nauðsynlegar til að framkvæma hin sértæku verkefni aðilans sem óskar eftir þeim og ganga ekki lengra en skyldubundnu verkefni sem falin eru aðilanum sem óskar eftir upplýsingunum kalla á,
- d) upplýsingarnar eru eingöngu sendar eða miðlað til þeirra einstaklinga sem taka beinan þátt í framkvæmd sértæka verkefnisins,
- e) einstaklingarnir sem aðgang hafa að upplýsingunum falla undir kröfur um þagnarskyldu a.m.k. jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.

3. Ef einhver af aðilunum sem um getur í 1. mgr. leggur fram beiðnina mega lögbær yfirvöld eingöngu miðla samanteknum eða nafnlausum upplýsingum og eingöngu deila öðrum upplýsingum í húsakynnum lögbæra yfirvaldsins.

4. Að því marki sem birting upplýsinga felur í sér vinnslu persónuupplýsinga skal öll slík vinnsla aðilans sem óskar eftir upplýsingum vera í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 (*).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um fjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjttíð. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).“

15) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr. 63. gr.:

„Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld geti krafist þess að aðila sem um getur í fyrstu undirgrein sé skipt út ef sá aðili hefur vanrækt skyldur sínar samkvæmt fyrstu undirgrein.“

16) Ákvæðum 64. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Veita skal lögbærum yfirvöldum allar eftirlitsheimildir til að grípa inn í starfsemi stofnana, eignarhaldsfélaga á fjármálasviði og blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi, sem nauðsynlegar eru fyrir starfsemi þeirra, þ.m.t. einkum réttinn til að afturkalla starfsleyfi í samræmi við 18. gr., heimildirnar sem um getur í 18., 102., 104. og 105. gr. og valdið til að grípa til ráðstafananna sem um getur í 6. mgr. 21. gr. a.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Í ákvörðununum sem lögbær yfirvöld taka við beitingu eftirlitsheimilda sinna og valds til að leggja á viðurlög skal tiltaka ástæðurnar sem liggja þeim til grundvallar.“

17) Eftirfarandi liður bætist við í 1. mgr. 66. gr.:

„e) að sækja ekki um samþykki í andstöðu við 21. gr. a eða sérhvert annað brot á kröfunum sem settar eru fram í þeirri grein.“

18) Eftirfarandi liður bætist við í 1. mgr. 67. gr.:

„q) móðurstofnun, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi grípur ekki til aðgerða sem þörf kann að vera á til að tryggja hlítinu við varfærniskröfurnar sem settar eru fram í þriðja, fjórða, sjötta eða sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða sem lagðar eru á skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. eða 105. gr. þessarar tilskipunar á samstæðu- eða undirsamstæðugrunni.“

19) Í stað 74. gr. kemur eftirfarandi:

„74. gr.“

Innri stjórnarhættir og endurbóta- og skilaáætlanir

1. Stofnanir skulu hafa traust fyrirkomulag stjórnarhátta sem felur í sér skýrt stjórnskipulag með vel skilgreindri, gagnsæri og samræmdri skiptingu ábyrgðar, skilvirk ferli til að greina, stýra, hafa eftirlit með og tilkynna um áhættu sem þær standa frammi fyrir eða kunna að standa frammi fyrir og fullnægjandi innra eftirlitskerfi, þ.m.t. traustar stjórnunar- og reikningsskilaaðferðir og starfskjarastefnur og -venjur sem eru í samræmi við og stuðla að traustri og skilvirkri áhættustýringu.

Starfskjarastefnur og -venjur sem um getur í fyrstu undirgrein skulu vera kynhlutlausar.

2. Fyrirkomulagið, ferlarnir og kerfin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu vera ítarleg og í réttu hlutfalli við eðli, stærð og flækjustig áhættunnar sem innbyggð er í viðskiptalíkan og starfsemi stofnunarinnar. Taka skal tillit til tæknilegu viðmiðanna sem komið er á í 76. til 95. gr.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, um fyrirkomulag, ferla og kerfi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, með tilliti til 2. mgr. þessarar greinar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur um kynhlutlausar starfskjarastefnur fyrir stofnanir.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, innan tveggja ára frá birtingardegi viðmiðunarreglnanna sem um getur í annarri undirgrein og á grundvelli upplýsinganna sem hefur verið aflað af lögbærum yfirvöldum, birta skýrslu um beitingu stofnana á kynhlutlausum starfskjarastefnum.“

20) Í stað 1. mgr. 75. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Lögbær yfirvöld skulu safna upplýsingunum sem birtar eru í samræmi við viðmiðin um birtingu upplýsinga sem komið er á í g-, h-, i- og k-lið 1. mgr. 450. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem og upplýsingunum sem stofnanir veita um launamun kynjanna og nota þær til viðmiðunar um þróun starfskjara og -venja. Lögbæru yfirvöldin skulu veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni þær upplýsingar.“

21) Í stað 84. gr. kemur eftirfarandi:

„84. gr.

Vaxtaáhætta vegna starfsemi utan veltubókar

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir innleiði innri kerfi, noti staðalaðferð eða einfaldaða staðalaðferð til að greina, meta, stýra og milda áhættu sem leiðir af hugsanlegum breytingum á vöxtum sem hafa áhrif bæði á hagrænt virði eigin fjár og hreinar vaxtatekjur af starfsemi stofnunar utan veltubókar.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir innleiði kerfi til að meta og hafa eftirlit með áhættu sem stafar af hugsanlegum breytingum á áhættuálagi sem áhrif hefur bæði á hagrænt virði eigin fjár og hreinar vaxtatekjur af starfsemi stofnunar utan veltubókar.

3. Lögbært yfirvald getur krafist þess að stofnun noti staðalaðferðina sem um getur í 1. mgr., ef innri kerfin sem innleidd eru af þeirri stofnun í þeim tilgangi að meta áhættuna sem um getur í þeirri málsgrein eru ekki fullnægjandi.

4. Lögbært yfirvald getur krafist þess að lítil og einföld stofnun, eins og skilgreint er í 145. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, noti staðalaðferðina, ef hún telur að einföld staðalaðferð sé ekki fullnægjandi til að ná utan um vaxta-áhættu vegna starfsemi þeirrar stofnunar utan veltubókar.

5. Að því er varðar þessa grein skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina staðalaðferðina sem stofnanir geta notað til að meta áhættuna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, þ.m.t. einfalda staðalaðferð fyrir litlar og einfaldar stofnanir, eins og skilgreindar eru í 145. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem er a.m.k. jafn varfærin og staðalaðferðin.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa tilskipun með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur sem tilgreina viðmiðin fyrir:

a) mat innri kerfa stofnana á áhættunni sem um getur í 1. mgr.,

b) greiningu, stýringu og mildun stofnana á áhættunni sem um getur í 1. mgr.,

- c) mat og eftirlit stofnana með áhættunni sem um getur í 2. mgr.,
- d) ákvörðun um hvert af innri kerfunum, sem stofnanir innleiða skv. 1. mgr., er ekki fullnægjandi eins og um getur í 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglurnar eigi síðar en 28. júní 2020.“

- 22) Í stað 1. mgr. 85. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir innleiði stefnur og ferla til að meta og stýra áhættuskuldbindingunum vegna rekstraráhættu, þ.m.t. líkansáhættu og áhættu sem stafar af útvistun, og til að mæta sjaldgæfum atburðum með miklum alvarleika. Stofnanir skulu skýra hvað telst rekstraráhætta að því er varðar þessar stefnur og ferla.“

- 23) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr. 88. gr.:

„Aðildarríki skulu sjá til þess að gögn um lán til stjórnarmanna og tengdra aðila séu skjalfest á tilhlýðilegan hátt og gerð aðgengileg lögbærum yfirvöldum óski þau eftir þeim.

Að því er varðar þessa grein, merkir hugtakið „tengdur aðili“:

- a) maki, skráður sambúðarmaki í samræmi við landslög, barn eða foreldri stjórnarmanns,
- b) viðskiptaæining, sem stjórnarmaður eða náinn aðstandandi eins og um getur í a-lið, á virkan eignarhlut í sem er 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í þeirri einingu, eða sem þessir aðilar geta haft veruleg áhrif á, eða sem þessir einstaklingar gegna stjórnunarstöðu í eða eru aðilar stjórnar.“

- 24) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 89. gr.:

„6. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2021, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, endurmeta hvort upplýsingarnar sem um getur í a- til f-lið 1. mgr. séu ennþá fullnægjandi, að teknu tilliti til fyrra áhrifamats, alþjóðasamninga og þróunar löggjafar í Sambandinu, og hvort bæta megi við í 1. mgr. kröfum um frekari upplýsingar sem máli skipta.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 30. júní 2021, á grundvelli samráðs við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um matið sem um getur í þessari málsgrein og, ef við á, leggja tillögu að nýrri löggjöf fyrir Evrópuþingið og ráðið.“

- 25) Ákvæðum 91. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Stofnanir, eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi bera meginábyrgð á að tryggja að stjórnarmenn hafi ávallt nægjanlega gott orðspor og búi yfir fullnægjandi þekkingu, hæfni og reynslu til að sinna skyldum sínum. Stjórnarmenn skulu einkum uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 2.–8. mgr.

Ef stjórnarmenn uppfylla ekki kröfurnar sem settar eru fram í þessari málsgrein skulu lögbær yfirvöld hafa vald til að víkja slíkum aðilum úr stjórn. Lögbær yfirvöld skulu einkum staðfesta að kröfurnar sem settar eru fram í þessari málsgrein séu ennþá uppfylltar, hafi þau gildar ástæður fyrir gruni um að peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka eigi eða hafi átt sér stað eða hafi verið reynt, eða aukin hætta sé á því í tengslum við þá stofnun.“

- b) Í stað 7. og 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Stjórnin skal búa yfir fullnægjandi sameiginlegri þekkingu, hæfni og reynslu til að geta skilið starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. megináhættuþættina. Samsetning stjórnarinnar skal endurspegla nægilega fjölbreytta reynslu.

8. Hver og einn stjórnarmaður skal starfa af heiðarleika, heilindum og óhæði til að meta á skilvirkan hátt og draga í efa ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar ef nauðsyn krefur og hafa á skilvirkan hátt umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnenda. Að vera aðili í tengdum félögum eða tengdum einingum kemur út af fyrir sig ekki í veg fyrir að starfað sé af óhæði.“

c) Eftirfarandi liður bætist við í 12. mgr.:

„f) samræmda beitingu valdheimildanna sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr.“

26) Ákvæðum 92. gr. er breytt sem hér segir:

a) 1. mgr. fellur brott,

b) Ákvæðum 2. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað inngangshlutans kemur eftirfarandi :

„Aðildarríki skulu sjá til þess þegar stofnanir koma á og fylgja stefnum um heildarstarfskjör, að meðtöldum launatekjum og valkvæðum lífeyrisgreiðslum, vegna þess starfsfólks sem við störf sín hafa veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar, að þær fari að eftirfarandi kröfum með þeim hætti sem á við stærð þeirra, innra skipulag og eðli, umfang og flækjustig starfsemi þeirra.“

ii. Eftirfarandi lið er bætt við:

„aa) starfskjarastefnan er kynhlutlaus starfskjarastefna.“

c) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Að því er varðar 2. mgr., skal það starfsfólk sem við störf sín hefur veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar a.m.k. ná yfir:

a) alla aðila stjórnar og framkvæmdastjórnar,

b) starfsfólk með stjórnendaábyrgð á eftirlitssviði stofnunarinnar eða mikilvægum rekstrareiningum,

c) starfsfólk sem átti rétt á verulegum launagreiðslum á undangengnu fjárhagsári, að því tilskildu eftirtalin skilyrði séu uppfyllt:

i. launagreiðslur til starfsmanns eru jafnar eða hærrí en 500 000 evrur og jafnar eða hærrí en meðaltal launagreiðslna til stjórnarmanna og framkvæmdastjórnar stofnunarinnar sem um getur í a-lið,

ii. starfsmaðurinn innir sín faglegu verkefni af hendi innan mikilvægrar rekstrareiningar og starfsemin er þeirrar gerðar að hafa veruleg áhrif á áhættusnið viðkomandi rekstrareiningar.“

27) Ákvæðum 94. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað i. liðar l-liðar kemur eftirfarandi:

„i. hlutabréf eða, eftir því sem við á um rekstrarform hlutaðeigandi stofnunar að lögum, jafngildir eignarhlutar, eða hlutabréfatengdir gerningar eða, eftir því sem við á um rekstrarform hlutaðeigandi stofnunar að lögum, jafngildir gerningar sem ekki eru reiðufjárgerningar.“

ii. í stað m-liðar kemur eftirfarandi:

„m) verulegum hluta og að lágmarki 40% af breytilegum þætti starfskjara er frestað yfir tímabil sem eigi er skemmra en fjögur til fimm ár og tekur mið af eðli starfseminnar, áhættunnar af henni og viðfangsefna hlutaðeigandi starfsmanns. Að því er varðar aðila stjórnar og framkvæmdastjórnar stofnana sem eru mikilvægar með tilliti til stærðar þeirra, innra skipulags og eðlis, umfangs og flækjustigs starfsemi þeirra, skal frestunartímabilið ekki vera skemmra en fimm ár.

Starfskjör sem koma til greiðslu samkvæmt frestunarfyrirkomulagi skulu ekki ávinnast hraðar en hlutfallslega. Ef breytilegur þáttur starfskjara er sérstaklega há fjárhæð skal að lágmarki 60% hennar frestað. Lengd frestunartímabilsins skal sett í samræmi við hagsveifluna, eðli starfseminnar, áhættunnar af henni og viðfangsefna hlutaðeigandi starfsmanns.“

b) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina þá flokka gerninga sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í ii. lið 1-liðar 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. mars 2014.

Í þeim tilgangi að auðkenna starfsfólk sem vinna störf sem hafa veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar eins og um getur í 3. mgr. 92. gr., skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem sett eru fram viðmið til að skilgreina eftirfarandi:

- a) stjórnendaábyrgð og eftirlitssvið,
- b) mikilvægar rekstrareiningar og veruleg áhrif á áhættusnið viðkomandi rekstrareiningar og
- c) aðra flokka starfsfólks sem ekki er sérstaklega getið í 3. mgr. 92. gr., sem í starfi sínu hafa sambærilega jafn mikil áhrif á áhættusnið stofnunarinnar og þeir flokkar starfsfólks hafa sem getið er þar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. desember 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa tilskipun með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.“

c) Eftirfarandi málsgreinar bætast við:

„3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. gilda kröfurnar sem settar eru fram í l-lið og m-lið og í annarri undirgrein o-liðar ekki um:

- a) stofnun sem ekki er stór stofnun, eins og skilgreint er í 146. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, ef virði eigna hennar er að meðaltali og á einingargrunni í samræmi við þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 jafnt og eða lægra en 5 milljarðar evra yfir fjögurra ára tímabil næst á undan núverandi fjárhagsári,
- b) starfsmann með árleg breytileg starfskjör sem ekki eru hærri en 50 000 evrur og ekki meira en þriðjungur af heildarárslaunum starfsmannsins.

4. Þrátt fyrir a-lið 3. mgr. getur aðildarríki lækkað eða hækkað viðmiðunarfrjárhæðina sem um getur þar, að því tilskildu að:

- a) stofnunin sem aðildarríkið beitir þessu ákvæði á sé ekki stór stofnun, eins og skilgreint er í 146. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og ef viðmiðunarmörkin eru hækkuð:
  - i. uppfyllir stofnunin viðmiðin sem sett eru fram í c-, d- og e-liðum 145. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og
  - ii. viðmiðunarfrjárhæðin er ekki hærri en 15 milljarðar evra,
- b) viðeigandi sé að breyta viðmiðunarfrjárhæðinni í samræmi við þessa málsgrein með tilliti til eðlis, umfangs og flækjustigs starfsemi stofnunarinnar, innra skipulags hennar eða, ef við á, einkenna samstæðunnar sem hún tilheyrir.

5. Þrátt fyrir b-lið 3. mgr. getur aðildarríki ákveðið að starfsfólk sem á rétt á árlegum breytilegum starfskjörum undir viðmiðunarfrjárhæðinni og hlutdeildinni sem um getur í þeim lið skuli ekki heyra undir undanþáguna sem þar er sett fram vegna sérkenna landsbundins markaðar með tilliti til starfskjaravenja eða vegna eðlis ábyrgðarstöðu og starfslýsinga þessara starfsmanna.

6. Framkvæmdastjórnin skal, í nánú samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, og eigi síðar en 28. júní 2023, endurskoða og skila skýrslu um beitinguna á ákvæðum 3. til 5. mgr. til Evrópuþingsins og ráðsins, ásamt tillögu að nýrri löggjöf, ef við á.

7. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sem greiða fyrir framkvæmd ákvæða 3., 4. og 5. mgr. og tryggja samræmda beitingu þeirra.“

28) Ákvæðum 97. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í 1. mgr. fellur b-liður brott,
- b) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 4. mgr.:

„Lögbær yfirvöld skulu beita meðalhófsreglunni þegar þau framkvæma úttektina og matið sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, í samræmi við viðmiðin sem birt eru skv. c-lið 1. mgr. 143. gr.“

- c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Lögbær yfirvöld geta sérsniðið aðferðafræðina fyrir beitingu úttektarinnar og matsins sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, til að taka tillit til stofnana sem hafa svipað áhættusnið, s.s. áþekk viðskiptalíkön eða landfræðilega staðsetningu áhættuskuldbindinga. Slík sérsniðin aðferðafræði getur innihaldið áhættumiðuð viðmiðunargildi sem miðast við áhættu og megindlega vísa, skal gera mögulegt að tekið sé tilhlýðilegt tillit til sértækrar áhættu sem hver stofnun getur staðið frammi fyrir og skal ekki hnika eðli þeirra ráðstafana sem lagðar eru á í samræmi við 104. gr. og miðast við hverja stofnun fyrir sig.

Ef lögbær yfirvöld nota sérsniðna aðferðafræði samkvæmt þessari málsgrein skulu þau tilkynna það Evrópsku banka- eftirlitsstofnuninni. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal fylgjast með framkvæmd eftirlits og gefa út viðmiðunar- reglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sem tilgreina hvernig meta skal sambærileg áhættusnið að því er varðar þessa málsgrein og til að tryggja samræmda og hóflega beitingu á aðferðafræðinni sem sérsniðin er fyrir áþekkar stofnanir, í öllu Sambandinu.“

- d) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„6. Ef úttekt, einkum mat á stjórnarháttum, viðskiptalíkani eða starfsemi stofnunar, gefur lögbærum yfirvöldum ástæðu til að ætla að peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka eigi eða hafi átt sér stað eða hafi verið reynt, eða aukin hættu sé á því, í tengslum við þessa stofnun skal lögbæra yfirvaldið án tafar tilkynna það til Evrópsku banka- eftirlitsstofnunarinnar og yfirvaldsins eða aðilans sem hefur eftirlit með stofnuninni í samræmi við tilskipun (ESB) 2015/849 og er til þess bær að tryggja hlítinu við þá tilskipun. Í tilviki mögulegrar aukinnar hættu á peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka skulu lögbæra yfirvaldið og yfirvaldið eða aðilinn sem hefur eftirlit með stofnuninni í samræmi við tilskipun (ESB) 2015/849 og er til þess bær að tryggja að farið sé að þeirri tilskipun, hafa samráð sín á milli og tilkynna sameiginlegt mat sitt án tafar til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Lögbæra yfirvaldið skal grípa til nauðsynlegra ráðstafana, eins og við á, í samræmi við þessa tilskipun.“

29) Ákvæðum 98. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í 1. mgr. fellur j-liður brott,
- b) Í stað 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Úttektin og matið sem lögbær yfirvöld framkvæma skulu ná yfir áhættu stofnana af vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar.

Beita skal eftirlitsheimildunum a.m.k. í eftirfarandi tilvikum:

- a) ef hagrænt virði eigin fjár stofnunar, eins og um getur í 1. mgr. 84. gr., lækkar um meira en 15% af eiginfjárþætti 1 hennar vegna skyndilegrar og óvæntrar breytingar á vöxtum eins og sett er fram í einhverri af þeim sex áfallasviðsmyndum sem beitt er í tengslum við eftirlit á vaxtaáhættu,
- b) ef hreinar vaxatekjur stofnunar, eins og um getur í 1. mgr. 84. gr., lækka verulega vegna skyndilegrar og óvæntrar breytingar á vöxtum eins og sett er fram í einhverri af þeim tveimur áfallasviðsmyndum sem beitt er á vexti í tengslum við eftirlit.

Þrátt fyrir aðra undirgrein skulu lögbær yfirvöld ekki vera skyldug til að beita eftirlitsheimildum ef þau telja, á grundvelli úttektarinnar og matsins sem um getur í þessari málsgrein, að stýring stofnunarinnar á vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar sé fullnægjandi og að stofnunin standi ekki frammi fyrir of mikilli vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar.

Að því er varðar þessa málsgrein, merkir hugtakið „eftirlitsheimildir“ valdheimildirnar sem um getur í 1. mgr. 104. gr. eða heimildin til að tilgreina forsendur líkana og stika, aðrar en þær sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin tilgreinir

skv. b-lið 5. mgr. a í þessari grein, sem stofnanir eiga að endurspegla í útreikningum sínum á hagrænu virði eigin fjár skv. 1. mgr. 84. gr.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5a. Að því er varðar 5. mgr., skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina eftirfarandi þætti:

- a) áfallasviðsmyndirnar sex í tengslum við eftirlit, eins og um getur í a-lið annarrar undirgreinar 5. mgr. og áfallasviðsmyndirnar tvær í tengslum við eftirlit, eins og um getur í b-lið annarrar undirgreinar 5. mgr., sem beita skal á vexti fyrir hvern gjaldmiðil,
- b) í ljósi alþjóðlega samþykktra varfærnisstaðla, sameiginlegar forsendur líkana og stika, að undanskildum atferlisfræðilegum forsendum, sem stofnanir skulu endurspeglar í útreikningum sínum á hagrænu virði eigin fjár eins og um getur í a-lið annarrar undirgreinar 5. mgr., og sem skulu takmarkast við:
  - i. meðferð á eigin fé stofnunarinnar,
  - ii. innfellingu, samsetningu og afvöxtun á sjóðstreymi sem næmt er fyrir vöxtum af eignum stofnunarinnar, skuldum og liðum utan efnahagsreiknings, þ.m.t. meðferð á viðskiptaframlegð og öðrum verðbilsþáttum,
  - iii. notkun á kvikum (e. *dynamic*) eða kyrrum (e. *static*) efnahagsreikningslíkönum og afleiddu meðferðinni á afskrifuðum og gjaldfallandi stöðum.
- c) í ljósi alþjóðlega samþykktra staðla, sameiginlegar forsendur líkana og stika, að undanskildum atferlisfræðilegum forsendum, sem stofnanir skulu endurspeglar í útreikningum sínum á hreinum vaxtatekjum eins og um getur í b-lið annarrar undirgreinar 5. mgr., og sem skulu takmarkast við:
  - i. innfellingu og samsetningu á sjóðstreymi sem næmt er fyrir vöxtum af eignum stofnunarinnar, skuldum og liðum utan efnahagsreiknings, þ.m.t. meðferð á viðskiptaframlegð og öðrum verðbilsþáttum,
  - ii. notkun á kvikum eða kyrrum efnahagsreikningslíkönum og afleiddu meðferðinni á afskrifuðum og gjaldfallandi stöðum,
  - iii. tímabilið sem meta skal hreinar framtíðarvaxtatekjur fyrir,
- d) hvað telst mikil lækun eins og um getur í b-lið annarrar undirgreinar 5. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa tilskipun með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.“

d) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja mat á hvort taka eigi tillit til umhverfis-, félags- og stjórnunaráhættu (UFS-áhættu) í úttekt og mati lögbærra yfirvalda.

Að því er varðar fyrstu undirgreinina skal mat Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar a.m.k. ná yfir eftirfarandi:

- a) þróunina á samræmdum skilgreiningum á UFS-áhættu, þ.m.t. náttúrulegri áhættu og umbreytingaráhættu og skal hið síðarnefnda ná yfir áhættuna sem tengist afskriftum eigna vegna reglugerðarbreytinga,
- b) þróunina á viðeigandi eigindlegum og megindlegum viðmiðum fyrir matið á áhrifunum af UFS-áhættu á fjármála-stöðugleika stofnana til skamms, meðallangs og langs tíma. Slík viðmið skulu fela í sér álagsprófunarferli og sviðsmyndagreiningar til að meta áhrifin af UFS-áhættu í misalvarlegum sviðsmyndum,
- c) fyrirkomulag, aðferðir, kerfi og stefnuáætlanirnar sem stofnanirnar eiga að innleiða til að greina, meta og stýra UFS-áhættu,
- d) greiningaraðferðirnar og tæki til að meta áhrifin af UFS-áhættu á útlána- og fjármálaþjónustustarfsemi stofnana.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar 28. júní 2021, skila skýrslu um niðurstöður sínar til Evrópuþingsins og ráðsins.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur á grundvelli niðurstöðu skýrslunnar, ef við á, gefið út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, um hvernig taka eigi tillit til UFS-áhættu á samræmdan hátt í eftirlitsúttektar- og matsferlinu sem lögbær yfirvöld framkvæma.“

30) Í 2. mgr. 99. gr. fellur b-liður brott,

31) 103. gr. fellur brott,

32) Ákvæðum 104. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. og 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Að því er varðar 97. gr., 98. gr. (4. og 5. mgr.), 101. gr. (4. mgr.) og 102. gr. þessarar tilskipunar og beitingar reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skulu lögbær yfirvöld a.m.k. hafa valdheimildir til að:

- a) krefjast þess að stofnanir hafi viðbótareiginfjárgrunn umfram kröfurnar sem settar eru fram í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru fram í 104. gr. a þessarar tilskipunar,
- b) krefjast eflingar á fyrirkomulagi, aðferðum, kerfum og stefnuáætlunum sem innleidd voru í samræmi við 73. og 74. gr.,
- c) krefjast þess að stofnanir setji fram áætlun um að koma aftur á hlítinu við eftirlitskröfur samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og ákveða frest fyrir innleiðingu hennar, þ.m.t. úrbótum á áætluninni að því er varðar umfang og skilafrest,
- d) krefjast þess að stofnanir beiti sérstakri niðurfærsluáæferð eða meðferð eigna með tilliti til krafna um eiginfjárgrunn,
- e) setja skorður við eða takmarka viðskipti, rekstur eða tengdar stofnanir eða krefjast þess að starfsemi sé seld sem hefur í för með sér óhóflega áhættu fyrir stöðugleika stofnunar,
- f) krefjast þess að dregið verði úr áhættunni sem innbyggð er í starfseminni, afurðir og kerfi stofnana, þ.m.t. í útvistaða starfsemi,
- g) krefjast þess að stofnanir takmarki breytileg starfskjör við hlutfall af hreinum tekjum, þegar þau samræmast ekki því að viðhalda traustum eiginfjárgrunni,
- h) krefjast þess að stofnanir noti hreinan hagnað til að styrkja eiginfjárgrunn,
- i) setja skorður við eða banna útgreiðslur eða vaxtagreiðslur stofnunar til hluthafa, félagsaðila eða eigenda viðbótar-eiginfjárgerminga þáttar 1, ef bannið felur ekki í sér vanskilaatburð af hálfu stofnunarinnar,
- j) leggja á kröfur um viðbótar eða tíðari skýrslugjöf, þ.m.t. skýrslugjöf um eiginfjárgrunn, laust fé og vogun,
- k) leggja á sértækar lausafjárkröfur, þ.m.t. skorður vegna misræmis í líftíma milli eigna og skulda,
- l) krefjast viðbótarupplýsinga.

2. Að því er varðar j-lið 1. mgr., mega lögbær yfirvöld eingöngu leggja kröfur um viðbótar eða tíðari skýrslugjöf á stofnanir ef viðkomandi krafa er viðeigandi og hófleg að því er varðar tilganginn með að krefjast upplýsinganna og umbeðnar upplýsingar séu ekki tvíteknar.

Að því er varðar 97. til 102. gr., teljast allar viðbótarupplýsingar sem krefja má stofnanir um vera tvíteknar ef sömu upplýsingar, eða að mestu leyti þær sömu, hafa áður verið tilkynntar til lögbæra yfirvaldsins eða ef lögbæra yfirvaldið getur kallað þær fram.

Lögbæra yfirvaldið skal ekki krefjast þess að stofnun afhendi viðbótarupplýsingar ef það hefur fengið þær áður á öðru formi eða sundurgreinanlegar og það annað form eða sundurgreinanlegar upplýsingar koma ekki í veg fyrir að lögbæra yfirvaldið geti kallað fram upplýsingar af sömu gæðum og áreiðanleika og þær sem kallaðar væru fram á grundvelli viðbótarupplýsinganna sem annars yrðu tilkynntar.“

b) 3. mgr. fellur brott,

33) eftirfarandi greinar bætast við:

„104. gr. a

Viðbótarkrafa um eiginfjárgrunn

1. Lögbær yfirvöld skulu leggja á viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn, sem um getur í a-lið 1. mgr. 104. gr., ef þau ákvarða, á grundvelli endurskoðunar sem framkvæmd er í samræmi við 97. og 101. gr., að einhverjar af eftirfarandi aðstæðum eigi við um einstaka stofnun:

- a) stofnunin stendur frammi fyrir áhættu eða áhættuþáttum sem kröfurnar um eiginfjárgrunn, sem settar eru fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 (*) ná ekki yfir eða ná ekki með fullnægjandi hætti yfir, eins og tilgreint er í 2. mgr. þessarar greinar,
- b) stofnunin uppfyllir ekki kröfurnar sem settar eru fram í 73. og 74. gr. þessarar tilskipunar eða í 393. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og ólíklegt er að aðrar eftirlitsráðstafanir muni nægja til að tryggja að hægt sé að uppfylla þessar kröfur innan hæfilegs tíma,
- c) leiðréttingarnar sem um getur í 4. mgr. 98. gr. teljast vera ófullnægjandi til að stofnunin geti selt eða áhættuvarið stöður sínar innan skamms tíma, án þess að verða fyrir verulegu tapi við eðlilegar markaðsaðstæður,
- d) matið sem framkvæmt er í samræmi við 4. mgr. 101. gr. leiðir í ljós að það að ekki hafi verið farið að kröfunum um beitingu á heimiliðu aðferðinni muni líklega leiða til ófullnægjandi eiginfjárgrunnskrafna,
- e) stofnunin bregst því ítrekað að koma á eða viðhalda fullnægjandi stigi viðbótareiginfjárgrunns til að fylgja leiðbein-
ingunni sem tilkynnt er í samræmi við 3. mgr. 104. gr. b,
- f) lögbæra yfirvaldið telur að aðrar sértækar aðstæður fyrir hverja stofnun veki verulegar áhyggjur varðandi eftirlit.

Lögbæru yfirvöldin skulu eingöngu leggja á viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn sem um getur í a-lið 1. mgr. 104. gr., til að ná yfir áhættu einstakra stofnana vegna starfsemi þeirra, þ.m.t. áhættu sem endurspeglar áhrif tiltekinnar efnahags- og markaðsþróunar á áhættusnið einstakrar stofnunar.

2. Að því er varðar a-lið 1. mgr. þessarar greinar skal eingöngu líta svo á að kröfurnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402 nái ekki yfir eða nái ekki með fullnægjandi hætti yfir áhættu eða áhættuþætti þegar fjárhæðir, tegundir og útgreiðslu fjármagns sem lögbæra yfirvaldið telur fullnægjandi, að teknu tilliti til eftirlitsúttektarinnar á matinu sem stofnanir gera í samræmi við fyrstu málsgrein 73. gr. þessarar tilskipunar, eru hærri en krafan um eiginfjárgrunn sem sett er fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402.

Að því er varðar fyrstu undirgrein, skulu lögbær yfirvöld meta, að teknu tilliti til áhættusniðs hvernar stofnunar, áhættuna sem stofnunin stendur frammi fyrir, þ.m.t.:

- a) sértæka áhættu eða þætti slíkrar áhættu hvernar stofnunar sem með skýrum hætti er undanskilin frá eða ekki tiltekin sérstaklega í kröfunum um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402,
- b) sértæka áhættu eða þætti slíkrar áhættu hvernar stofnunar sem líklegt er að verði vanmetin þrátt fyrir reglufylgni við gildandi kröfur sem settar eru fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402.

Að því marki sem áhætta eða áhættuþættir falla undir umbreytingarfyrirkomulag eða ákvæði sem mæla fyrir um að eldri reglur gildi, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, skal hún ekki álitin áhætta eða þættir slíkrar áhættu sem líklegt er að verði vanmetin, þrátt fyrir hlítinu við þær kröfur sem gilda samkvæmt í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402,

Að því er varðar fyrstu undirgrein skal fjármagnið sem telst fullnægjandi ná yfir alla áhættu eða áhættuþætti sem tilgreind er sem veruleg samkvæmt matinu sem mælt er fyrir um í annari undirgrein þessarar málsgreinar og sem kröfur um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402, ná ekki yfir eða nái ekki með fullnægjandi hætti yfir.

Vaxtaáhætta vegna staðna utan veltubókar getur talist veruleg, a.m.k. í tilvikunum sem um getur í 5. mgr. 98. gr., nema lögbær yfirvöld, við framkvæmd úttektarinnar og matsins, komist að þeirri niðurstöðu að stjórnun stofnunar á vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar sé fullnægjandi og að stofnunin standi ekki frammi fyrir of mikilli vaxtaáhættu vegna starfsemi utan veltubókar.

3. Ef krafist er viðbótareiginfjárgrunn til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, skulu lögbær yfirvöld ákvarða stig viðbótareiginfjárgrunnins sem krafist er skv. a-lið 1. mgr. þessarar greinar, sem mismuninn milli fjármagnsins sem telst fullnægjandi skv. 2. mgr. þessarar greinar og viðkomandi krafna um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í þriðja og fjórða hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402.

Ef krafist er viðbótareiginfjárgrunn til að mæta hættunni á of mikilli vogun sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, skulu lögbær yfirvöld ákvarða stig viðbótareiginfjárgrunnins sem krafist er skv. a-lið 1. mgr. þessarar greinar, sem mismuninn milli fjármagnsins sem telst fullnægjandi skv. 2. mgr. þessarar greinar og viðkomandi krafna um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í þriðja og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

4. Stofnunin skal uppfylla viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn sem lögbæra yfirvaldið leggur á skv. a-lið 1. mgr. 104. gr., með eiginfjárgrunni sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

- a) að minnsta kosti þrjú fjórðu hluta viðbótarkröfunnar um eiginfjárgrunn skal uppfylla með eiginfjárþætti 1,
- b) að minnsta kosti þrjú fjórðu hlutar eiginfjárþáttar 1 sem um getur í a-lið, skulu samanstanda af almennu eigin fé þáttar 1.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein getur lögbæra yfirvaldið krafist þess að stofnunin uppfylli viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn með hærra hlutfalli eiginfjárþáttar 1 eða almennu eigin fé þáttar 1, ef nauðsyn krefur, og með hliðsjón af sértækum aðstæðum stofnunarinnar.

Ekki má nota eiginfjárgrunn sem notaður er til að uppfylla viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn sem um getur í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, sem lögbær yfirvöld leggja á til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun, til að uppfylla eitthvert eftirfarandi:

- a) kröfur um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) samanlagða kröfu um eiginfjárauka,
- c) leiðbeininguna um viðbótareiginfjárgrunn sem um getur í 3. mgr. 104. gr. b þessarar tilskipunar, þegar sú leiðbeining er til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun.

Eiginfjárgrunn sem notaður er til að uppfylla viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn sem um getur í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, sem lögbær yfirvöld leggja á til að mæta hættunni á of mikilli vogun og sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, skal ekki nota til að uppfylla eitthvert eftirfarandi:

- a) kröfuna um eiginfjárgrunn sem sett er fram d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) kröfuna um vogunarhlutfallsauka sem um getur í 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- c) leiðbeininguna um viðbótareiginfjárgrunn sem um getur í 3. mgr. 104. gr. b þessarar tilskipunar, þegar sú leiðbeining er til að mæta hættunni á of mikilli vogun.

5. Lögbæra yfirvaldið skal með tilhlýðilegum hætti rökstyðja skriflega fyrir hverri stofnun ákvörðunina um að leggja á viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn skv. a-lið 1. mgr. 104. gr., a.m.k. með því að gera skýra grein fyrir heildarmatinu á þáttunum sem um getur í 1. til 4. mgr. þessarar greinar. Rökstuðningurinn skal, í því tilviki sem sett er fram í e-lið 1. mgr. þessarar greinar, innihalda sérstaka yfirlýsingu um ástæðurnar fyrir því að setning leiðbeiningar um viðbótareiginfjárgrunn er ekki lengur talin fullnægjandi.

104. gr. b

Leiðbeining um viðbótareiginfjárgrunn

1. Samkvæmt stefnuáætlunum og ferlum sem um getur í 73. gr. skulu stofnanir ákvarða innra fjármagn sitt sem fullnægjandi fjárhæð eiginfjárgrunnins sem er nægjanlegt til að ná yfir alla þá áhættu sem stofnun stendur frammi fyrir og

tryggja að eiginfjárgrunnur stofnunarinnar geti tekið á sig hugsanlegt tap við álagssviðsmyndir, þ.m.t. þær sem eftirlitsálagsprófin sem um getur í 100. gr. leiða í ljós.

2. Lögbær yfirvöld skulu endurskoða reglulega fjárhæð innra fjármagns sem hver stofnun ákvarðar í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, sem hluta af endurskoðuninni og matinu sem framkvæmt er í samræmi við 97. og 101. gr., þ.m.t. niðurstöðurnar úr álagsprófununum sem um getur í 100. gr.

Á grundvelli þeirrar endurskoðunar skulu lögbær yfirvöld ákvarða heildarfjárhæð eiginfjárgrunns sem þau telja viðeigandi fyrir hverja stofnun fyrir sig.

3. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna um leiðbeiningu sína um viðbótareiginfjárgrunn til stofnana.

Leiðbeiningin um viðbótareiginfjárgrunn skal eiga við um eiginfjárgrunninn sem er umfram viðkomandi fjárhæð eiginfjárgrunns sem krafist er samkvæmt þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402, a-lið 1. mgr. 104. gr. og 6. lið 128. gr. þessarar tilskipunar eða skv. 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eftir því sem við á, sem þörf er á til að ná heildarfjárhæð eiginfjárgrunns sem lögbær yfirvöld telja fullnægjandi skv. 2. mgr. þessarar greinar.

4. Leiðbeining lögbærra yfirvalda um viðbótareiginfjárgrunn skv. 3. mgr. þessarar greinar skal vera sértæk fyrir hverja stofnun. Leiðbeiningin getur náð yfir áhættu sem mætt er með viðbótarkröfunni um eiginfjárgrunn sem lögð er á skv. a-lið 1. mgr. 104. gr., eingöngu að því marki sem hún nær yfir þætti þeirrar áhættu sem sú krafa nær ekki þegar yfir.

5. Eiginfjárgrunnur sem notaður er til að fylgja leiðbeiningunni um viðbótareiginfjárgrunn sem tilkynnt er í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun, skal ekki notaður til að uppfylla eitthvert eftirfarandi:

a) kröfurnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

b) kröfuna sem mælt er fyrir um í 104. gr. a þessarar tilskipunar sem lögbær yfirvöld leggja á til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun og samanlögðu kröfuna um eiginfjárlauska.

Eiginfjárgrunnur sem notaður er til að fylgja leiðbeiningunni um viðbótareiginfjárgrunn sem tilkynnt er í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar til að mæta hættunni á of mikilli vogun, skal ekki notaður til að uppfylla kröfuna um eiginfjárgrunn sem sett er fram í d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, kröfuna sem sett er fram í 104. gr. a þessarar tilskipunar sem lögbær yfirvöld leggja á til að mæta hættunni á of mikilli vogun og kröfunni um vogunarhlutfallsauka sem um getur í 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

6. Það að leiðbeiningunni sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar sé ekki fylgt, ef stofnun uppfyllir viðkomandi kröfur um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í þriðja, fjórða og sjöunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í 2. kafla reglugerðar (ESB) 2017/2402, viðkomandi viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn sem um getur í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar og, eftir því sem við á, samanlögðu kröfuna um eiginfjárlauska eða kröfuna um vogunarhlutfallsauka sem um getur í 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal ekki virkja takmarkanirnar sem um getur í 141. gr. eða 141. gr. b þessarar tilskipunar.

104. gr. c

Samstarf við skilastjórnvöld

Lögbær yfirvöld skulu tilkynna viðeigandi skilastjórnvaldi um viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn sem lögð er á stofnanir skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. og um sérhverja leiðbeiningu um viðbótareiginfjárgrunn sem tilkynnt er stofnunum í samræmi við 3. mgr. 104. gr. b.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 frá 12. desember 2017 um almennan ramma fyrir verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun, og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB og 2011/61/ESB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 347, 28.12.2017, bls. 35).“

34) Í 105. gr. fellur d-liður brott,

35) í 108. gr. fellur 3. mgr. brott,

36) ákvæðum 109. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. og 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að móðurfyrirtækin og dótturfélögin sem falla undir þessa tilskipun, uppfylli skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í II. þætti þessa kafla á samstæðu- eða undirsamstæðugrunni, til að tryggja

að fyrirkomulagið, ferlarnir og kerfin sem krafist er í II. þætti þessa kafla séu samræmd og vel samþætt og unnt sé að kalla fram öll gögn og upplýsingar sem varða eftirlitið. Þau skulu einkum sjá til þess að móðurfyrirtæki og dótturfélög sem falla undir þessa tilskipun innleiði þetta fyrirkomulag, ferla og kerfi innan eigin dótturfélaga sem ekki falla undir þessa tilskipun, þ.m.t. þau sem eru með staðfestu í aflandsfjármálamiðstöðvum. Þetta fyrirkomulag, ferlar og kerfi skulu samræmd og vel samþætt og dótturfélögin skulu einnig geta kallað fram öll gögn og allar upplýsingar sem skipta máli fyrir eftirlitið. Dótturfélög sem falla ekki sjálf undir þessa tilskipun skulu fara að kröfum sem eru sértækar fyrir viðkomandi geira á einingargrunni.

3. Skuldbindingar sem leiða af II. þætti þessa kafla varðandi dótturfélög sem ekki falla sjálf undir þessa tilskipun, skulu ekki gilda ef móðurstofnunin í ESB getur sýnt lögbæru yfirvöldunum fram á að beiting II. þáttar sé ólögmat samkvæmt lögum þess þriðja lands þar sem dótturfélagið er með staðfestu.“

b) Eftirfarandi málsgreinar bætast við:

„4. Kröfurnar um starfskjör sem mælt er fyrir um í 92., 94. og 95. gr., skulu ekki gilda á samstæðugrunni um eftirfarandi:

- a) dótturfélög með staðfestu í Sambandinu ef þau falla undir sértækar kröfur um starfskjör í samræmi við aðra lög-gjöf Sambandsins,
- b) dótturfélög með staðfestu í þriðja landi ef þau myndu falla undir sértækar kröfur um starfskjör í samræmi við aðra löggjöf Sambandsins, ef þau væru með staðfestu í Sambandinu.

5. Þrátt fyrir ákvæði 4. mgr. þessarar greinar og til að koma í veg fyrir sniðgöngu á reglunum sem settar eru fram í 92., 94. og 95. gr. skulu aðildarríki tryggja að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 92., 94. og 95. gr. gildi um starfsfólk dótturfélaga sem falla ekki undir þessa tilskipun á einingargrunni, ef:

- a) dótturfélagið er annaðhvort eignastýringarfélag eða félag sem veitir fjárfestingarþjónustu og leggur stund á starfsemi sem skráð er í 2., 3., 4., 6. og 7. lið A-hluta I. viðauka við tilskipun 2014/65/ESB og
- b) starfsfólkið hefur fengið umboð til að stunda atvinnustarfsemi sem hefur veruleg bein áhrif á áhættusnið eða rekstur stofnana innan samstæðunnar.

6. Þrátt fyrir 4. og 5. mgr. þessarar greinar geta aðildarríki beitt ákvæðum 92., 94. og 95. gr. á samstæðugrunni á breiðara svið dótturfélaga og starfsfólk þeirra.“

37) Í stað 111. gr. kemur eftirfarandi:

„111. gr.

Ákvörðun eftirlitsaðilans á samstæðugrunni

1. Ef móðurfyrirtæki er móðurlánastofnun í aðildarríki eða móðurlánastofnun í ESB skal lögbæra yfirvaldið sem hefur eftirlit með þeirri móðurlánastofnun í aðildarríkinu eða þeirri móðurlánastofnun í ESB á einingargrunni annast eftirlit á samstæðugrunni.

Ef móðurfyrirtæki er móðurverðbréfafyrirtæki í aðildarríki eða móðurverðbréfafyrirtæki í ESB og ekkert af dótturfélögum þess er lánastofnun skal lögbæra yfirvaldið sem hefur eftirlit með því móðurverðbréfafyrirtæki í aðildarríkinu eða því móðurverðbréfafyrirtæki í ESB á einingargrunni annast eftirlit á samstæðugrunni.

Ef móðurfyrirtæki er móðurverðbréfafyrirtæki í aðildarríki eða móðurverðbréfafyrirtæki í ESB og a.m.k. eitt af dótturfélögum þess er lánastofnun, skal lögbært yfirvald lánastofnunarinnar, eða ef um er að ræða fleiri lánastofnanir, lánastofnunarinnar með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings annast eftirlit á samstæðugrunni.

2. Ef móðurfélag stofnunar er móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB skal lögbæra yfirvaldið sem hefur eftirlit með stofnuninni á einingargrunni annast eftirlit á samstæðugrunni.

3. Ef tvær eða fleiri stofnanir með starfsleyfi í Sambandinu hafa sama móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB skal eftirlit á samstæðugrunni framkvæmt af:

- a) lögbæru yfirvaldi lánastofnunarinnar ef eingöngu ein lánastofnun er innan samstæðunnar,
- b) lögbæru yfirvaldi lánastofnunarinnar með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, ef um er ræða fleiri lánastofnanir innan samstæðunnar, eða
- c) lögbæru yfirvaldi verðbréfafyrirtækisins með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, ef engin lánastofnun er innan samstæðunnar.

4. Ef áskilið er að farið sé að kröfum á samstæðugrunni skv. 3. eða 6. mgr. 18. gr. reglugerð (ESB) nr. 575/2013 skal lögbært yfirvald lánastofnunarinnar með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings annast eftirlit á samstæðugrunni eða, ef engin lánastofnun er innan samstæðunnar, lögbært yfirvald verðbréfafyrirtækisins með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings.

5. Þrátt fyrir þriðju undirgrein 1. mgr., frá b-lið 3. mgr. og frá 4. mgr., ef lögbært yfirvald hefur eftirlit á einingargrunni með fleiri en einni lánastofnun innan samstæðu, skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni vera lögbæra yfirvaldið sem hefur eftirlit á einingargrunni með einni eða fleiri lánastofnunum innan samstæðunnar, ef samtala niðurstöðutalna efnahagsreiknings þessara eftirlitsskyldu lánastofnana er hærri en hjá lánastofnunum sem eitthvert annað lögbært yfirvald hefur eftirlit með á einingargrunni.

Þrátt fyrir c-lið 3. mgr., ef lögbært yfirvald hefur eftirlit á einingargrunni með fleiri en einu verðbréfafyrirtæki innan samstæðu, skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni vera lögbæra yfirvaldið sem hefur eftirlit á einingargrunni með einu eða fleiri verðbréfafyrirtækjum innan samstæðunnar með hæstu samanlögðu niðurstöðutölu efnahagsreiknings.

6. Í sérstökum tilvikum geta lögbæru yfirvöldin, með samkomulagi sín á milli, víkið frá viðmiðunum sem um getur í 1., 3. og 4. mgr. og tilnefnt annað lögbært yfirvald til að framkvæma eftirlit á samstæðugrunni, ef beiting viðmiðananna sem getið er þar væri óviðeigandi, að teknu tilliti til hlutadeigandi stofnana og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi þeirra í viðkomandi aðildarríkjum, eða þarfarinnar fyrir að tryggja samfellu í eftirliti sama lögbæra yfirvaldsins á samstæðugrunni. Í slíkum tilvikum skal móðurstofnunin í Sambandinu, móðureignarhaldsfélagið á fjármálasviði í ESB, blandaða móðureignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi í ESB eða stofnunin með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, eftir því sem við á, eiga rétt á að flytja mál sitt áður en lögbæru yfirvöldin taka ákvörðunina.

7. Lögbæru yfirvöldin skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um sérhvert samkomulag sem fellur undir 6. mgr.“

38) Í stað 113. gr. kemur eftirfarandi:

„113. gr.

Sameiginlegar ákvarðanir um sértækar varfærniskröfur fyrir hverja stofnun

1. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni og lögbæru yfirvöldin sem ábyrg eru fyrir eftirliti með dótturfélögum móðurstofnunar í Sambandinu eða móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi í ESB, skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að ná fram sameiginlegri ákvörðun um:

- a) beitingu ákvæða 73. og 97. gr. til að ákvarða um fullnægjandi stig eiginfjárgrunns á samstæðugrunni hjá stofnanasamstæðunni með tilliti til fjárhagsstöðu og áhættusniðs hennar og um stig eiginfjárgrunns sem krafist er fyrir beitingu ákvæða a-liðar 1. mgr. 104. gr. á hverja einingu innan stofnanasamstæðunnar og á samstæðugrunni,
- b) ráðstafanir til að taka á öllum mikilvægum málefnum og niðurstöðum í tengslum við lausafjareftirlit, þ.m.t. um hve fullnægjandi skipulagningin og meðferðin á áhættu er eins og krafist er skv. 86. gr. og varðandi þörfina á sértækum lausafjárkröfum fyrir hverja stofnun í samræmi við 105. gr.,
- c) sérhverja leiðbeiningu um viðbótareiginfjárgrunn sem um getur í 3. mgr. 104. gr. b.

2. Sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. skulu nást:

- a) að því er varðar a-lið 1. mgr. þessarar greinar, innan fjögurra mánaða eftir að eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni leggur fram skýrslu sem inniheldur áhættumat fyrir stofnanasamstæðuna í samræmi við 104. gr. a, til hinna viðkomandi lögbæru yfirvaldanna,
- b) að því er varðar b-lið 1. mgr. þessarar greinar, innan fjögurra mánaða eftir að eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni leggur fram skýrslu sem inniheldur mat á lausafjáráhættusniði fyrir stofnanasamstæðuna í samræmi við 86. og 105. gr.,
- c) að því er varðar c-lið 1. mgr. þessarar greinar, innan fjögurra mánaða eftir að eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni leggur fram skýrslu sem inniheldur áhættumat fyrir stofnanasamstæðuna í samræmi við 104. gr. b.

Í sameiginlegu ákvörðuninum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skal einnig taka tilhlýðilegt tillit til áhættumatsins á dótturfélögum sem viðkomandi lögbær yfirvöld framkvæma í samræmi við 73., 97. og 104. gr. a og 104. gr. b.

Sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. skulu settar fram í skjölum er innihalda ýtarlegan rökstuðning sem eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal láta móðurstofnuninni í ESB í té. Komi upp ágreiningur skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni, að beiðni einhverra hinna lögbæru yfirvaldanna sem hlut eiga að máli, hafa samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina. Eftirlitsaðilanum á samstæðugrunni er heimilt að hafa samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina að eigin frumkvæði.

3. Hafi lögbæru yfirvöldin ekki tekið slíka sameiginlega ákvörðun innan þeirra tímabila sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni taka ákvörðun um beitingu ákvæða 73., 86. og 97. gr., a-liðar 1. mgr. 104. gr., 104. gr. b og 105. gr. þessarar tilskipunar á samstæðugrunni, eftir að tilhlýðilegt tilliti til hefur verið tekið til áhættumatsins á dótturfélögum sem viðkomandi lögbær yfirvöld framkvæma. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal, ef einhver lögbæru yfirvaldanna sem í hlut eiga hafa við lok tímabilanna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar vísað málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og taka sína ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Tímabilin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar skulu teljast vera sáttatímabilin í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá viðtöku málskotsins til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eftir lok fjögurra mánaða tímabilsins eða eftir að náðst hefur sameiginleg ákvörðun.

Ákvörðunin um beitingu ákvæða 73., 86. og 97. gr., a-liðar 1. mgr. 104. gr., 104. gr. b og 105. gr. þessarar tilskipunar skal tekin af viðkomandi lögbærum yfirvöldum sem ábyrg eru fyrir eftirliti með dótturfélögum móðurlánastofnunar í ESB eða móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB á eininga- eða undirsamstæðugrunni, að teknu tilhlýðilegu tilliti til álits og fyrirvara eftirlitsaðilans á samstæðugrunni. Lögbæru yfirvöldin skulu, ef einhver af þeim lögbæru yfirvöldum sem í hlut eiga hafa við lok einhvers af tímabilunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar vísað málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og taka sína ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Tímabilin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar skulu teljast vera sáttatímabilin í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá viðtöku málskotsins til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eftir lok fjögurra mánaða tímabilsins eða eftir að náðst hefur sameiginleg ákvörðun.

Ákvarðanirnar skulu settar fram í skjali sem inniheldur ítarlegan rökstuðning og tillit skal tekið til áhættumats, álits og fyrirvara hinna lögbæru yfirvaldanna sem þau láta í ljós á tímabilunum sem um getur í 2. mgr. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal láta öllum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum og móðurstofnuninni í ESB skjalið í té.

Öll lögbæru yfirvöldin skulu, þegar samráð hefur verið haft við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina, taka tillit til ráðlegginga hennar og gera grein fyrir sérhverju umtalsverðu fráviki frá þeim.

4. Sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. og ákvarðanirnar sem lögbæru yfirvöldin taka þegar sameiginleg ákvörðun sem um getur í 3. mgr. liggur ekki fyrir, skulu teljast ákvarðandi og skal beitt af lögbæru yfirvöldunum í hlutaðeigandi aðildarríkjum.

Árlega skal uppfæra sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og sérhverjar ákvarðanir þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir í samræmi við 3. mgr. eða, í undantekningartilvikum,

þegar lögbært yfirvald sem ábyrgt er fyrir eftirliti með dótturfélögum móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, leggur fram skriflega og ítarlega rökstudda beiðni til eftirlitsaðilans á samstæðugrunni um að uppfæra ákvörðunina um beitingu ákvæða a-liðar 1. mgr. 104. gr., 104. gr. b og 105. gr. Í þessum undantekningartilvikum getur uppfærslan verið á tvíhliða grundvelli milli eftirlitsaðilans á samstæðugrunni og lögbæra yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tryggja samleit skilyrði fyrir beitingu sameiginlega ákvörðunarferlisins sem um getur í þessari grein, að því er varðar beitingu ákvæða 73., 86. og 97. gr., a-liðar 1. mgr. 104. gr., 104. gr. b og 105. gr., með það í huga að auðvelda sameiginlegar ákvarðanatökur.

Evrópska eftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 1. júlí 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.“

39) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 115. gr.:

„3. Ef eftirlitsaðillinn á samstæðugrunni er annar en lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem hefur hlotið samþykki í samræmi við 21. gr. a er með staðfestu, skal einnig gera samræmingar- og samstarfssamningana sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, við lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem móðurfyrirtækið er með staðfestu.“

40) Ákvæðum 116. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Til að auðvelda verkefnin sem um getur í 1. mgr. 112. gr., 1. mgr. 114. gr. og 1. mgr. 115. gr. þessarar tilskipunar skal eftirlitsaðillinn á samstæðugrunni einnig koma á samstarfshópum eftirlitsaðila þegar öll dótturfélög móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB sem starfa yfir landamæri hafa aðalskrifstofu sína í þriðju löndum, að því tilskildu að eftirlitsyfirvöld þriðju landa falli undir trúnaðarkvöð sem er jafngild kröfunum sem mælt er fyrir um í II. þætti 1. kafla þessarar tilskipunar og, eftir atvikum, 76. og 81. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.“

b) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 6. mgr.:

„Lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi hefur hlotið samþykki í samræmi við 21. gr. a er með staðfestu, getur tekið þátt í viðkomandi samstarfshópi eftirlitsaðila.“

41) Eftirfarandi málsgreinar bætast við í 117. gr.:

„5. Lögbær yfirvöld, skrifstofur fjármálagreininga lögreglu og yfirvöld sem falin er sú opinbera skylda að hafa eftirlit með að tilkynningarskyldir aðilar sem skráðir eru í 1. og 2. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 fari að þeirri tilskipun, skulu hafa náði samstarf sín á milli innan valdsviðs síns og veita hvert öðru upplýsingar sem máli skipta fyrir viðkomandi verkefni þeirra samkvæmt þessari tilskipun, reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun (ESB) 2015/849, að því tilskildu að slíkt samstarf og upplýsingaskipti rekist ekki á við yfirstandandi könnun, rannsókn eða málsmeðferð í samræmi við refsí- eða stjórnslurétt aðildarríkisins þar sem lögbæra yfirvaldið, skrifstofa fjármálagreininga lögreglu eða yfirvald sem falin er sú opinbera skylda að hafa eftirlit með tilkynningarskyldum aðilunum sem skráðir eru í 1. og 2. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849, er staðsett.“

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur að eigin frumkvæði í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, aðstoðað lögbæru yfirvöldin ef upp kemur ágreiningur varðandi samræmingu eftirlitsstarfseminnar samkvæmt þessari grein.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 1. janúar 2020, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sem tilgreina tilhögun samstarfs og upplýsingaskipta milli yfirvaldanna sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, einkum í tengslum við samstæður sem starfa yfir landamæri og í tengslum við greiningu alvarlegra brota á reglum um peningþvætti.“

42) Í stað 1. mgr. 119. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Með fyrirvara um 21. gr. a skulu aðildarríki samþykkja allar nauðsynlegar ráðstafanir til að eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi séu tekin með í samstæðueftirlit.“

43) Í stað 2. mgr. 120. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Ef blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi fellur undir jafngild ákvæði samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt tilskipun 2009/138/EB, einkum með tilliti til eftirlits sem byggt er á áhættumati, getur eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni, í samráði við eftirlitsstjórnvald samstæðu í váttryggingageiranum, beitt á það blandaða eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eingöngu ákvæðum þeirrar tilskipunar sem tengist mikilvægasta fjármálageiranum eins og skilgreint er í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2002/87/EB.“

44) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr. 125. gr.:

„Ef eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni með samstæðu með blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, skv. 111. gr. þessarar tilskipunar, er annar en samræmingaraðilinn sem ákvarðaður er í samræmi við 10. gr. tilskipunar 2002/87/EB, skulu eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni og samræmingaraðilinn vinna saman í þeim tilgangi að beita þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á samstæðugrunni. Til að auðvelda og koma á skilvirku samstarfi skulu eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni og samræmingaraðilinn hafa skriflegt samræmingar- og samstarfsfyrirkomulag til staðar.“

45) Eftirfarandi málsgreinar bætast við á eftir fyrstu málsgrein í 128. gr.:

„Stofnanir skulu ekki nota almennt eigið fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka, sem um getur í 6. lið fyrstu mgr. þessarar greinar, til að uppfylla kröfumnar sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, viðbótarkröfurnar um eiginfjárgrunn sem lagðar eru á skv. 104. gr. a þessarar tilskipunar til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun og leiðbeininguna sem tilkynnt er í samræmi við 3. mgr. 104. gr. b þessarar tilskipunar til að mæta annarri áhættu en hættunni á of mikilli vogun.“

Stofnanir skulu ekki nota almennt eigið fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla einn af þáttum samanlögðu kröfunnar um eiginfjáruka, til að uppfylla aðra viðeigandi þætti samanlögðu kröfunnar um eiginfjáruka.

Stofnanir skulu ekki nota almennt eigið fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka sem um getur í 6. lið fyrstu málsgreinar þessarar greinar, til að uppfylla áhættutengda þætti krafanna sem settar eru fram í 92. gr. a og b reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 45. gr. c og d tilskipunar 2014/59/ESB.“

46) Í stað 129. og 130. gr. kemur eftirfarandi:

„129. gr.“

Krafa um viðhald verndunarauka

1. Til viðbótar við almennt eigið fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla kröfumnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skulu aðildarríki krefjast þess að stofnanir viðhaldi verndunarauka sem samanstandi af almennu eigin fé þáttar 1 sem jafngildir 2,5% af heildaráhættugrunni þeirra sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar á eininga- og samstæðugrunni, eftir því sem við á, í samræmi við II. bálk fyrsta hluta þeirrar reglugerðar.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur aðildarríki undanskilið lítil og meðalstór verðbréfafyrirtæki frá að uppfylla kröfumnar sem settar eru fram í þeirri málsgrein, ef slík undanþága ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í því aðildarríki.

Ákvarðanir um beitingu undanþágunnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu vera vel rökstuddar, innihalda útskýringu á því hvers vegna undanþágan ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríkinu og innihalda nákvæma skilgreiningu á þeim litlu og meðalstóru verðbréfafyrirtækjum sem á að undanskilja.

Aðildarríki sem ákveða að beita undanþágunni sem um getur í fyrstu undirgrein skulu tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu um það. Evrópska kerfisáhætturáðið skal án tafar framsenda slíkar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar, Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar og lögbæru og tilnefndu yfirvaldanna í hlutaðeigandi aðildarríkjum.

3. Að því er varðar 2. mgr., skulu aðildarríki tilnefna yfirvald sem ábyrgt er fyrir beitingu þessarar greinar. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið.
4. Að því er varðar 2. mgr., skal flokka verðbréfafyrirtæki sem lítil og meðalstór í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB (*).
5. Ef stofnun uppfyllir ekki að fullu kröfuna sem sett er fram í 1. mgr. þessarar greinar skal hún háð takmörkunum á útgreiðslum skv. 2. og 3. mgr. 141. gr.

130. gr.

Krafa um viðhald sértæks sveiflujöfnunarauka fyrir hverja stofnun

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir viðhaldi sértækum sveiflujöfnunarauka fyrir hverja stofnun sem samsvorar heildaráhættugrunni þeirra sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, margfölduðum með vegna meðaltalínu á hlutföllum sveiflujöfnunaraukans sem reiknuð eru út í samræmi við 140. gr. þessarar tilskipunar á eininga- og samstæðugrunni, eftir því sem við á, í samræmi við II. bálk í fyrsta hluta þeirrar reglugerðar. Sá eiginfjáruki skal samanstanda af almennu eigin fé þáttar 1.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur aðildarríki undanskilið lítil og meðalstór verðbréfafyrirtæki frá að uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í þeirri málsgrein, ef slík undanþága ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í því aðildarríki.

Ákvarðanir um beitingu undanþágunnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu vera vel rökstuddar, innihalda útskýringu á því hvers vegna undanþágan ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríkinu og innihalda nákvæma skilgreiningu á þeim litlu og meðalstóru verðbréfafyrirtækjum sem á að undanskilja.

Aðildarríki sem ákveða að beita undanþágunni sem um getur í fyrstu undirgrein skulu tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu um það. Evrópska kerfisáhætturáðið skal án tafar áframsenda slíkar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar, Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar og lögbæru og tilnefndu yfirvaldanna í hlutaðeigandi aðildarríkjum.

3. Að því er varðar 2. mgr., skulu aðildarríki tilnefna yfirvald sem ábyrgt er fyrir beitingu þessarar greinar. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið.
4. Að því er varðar 2. mgr., skal flokka verðbréfafyrirtæki sem lítil og meðalstór í samræmi við tilmæli 2003/361/EB.
5. Ef stofnun uppfyllir ekki að fullu kröfuna sem sett er fram í 1. mgr. þessarar greinar skal hún háð takmörkunum á útgreiðslum skv. 2. og 3. mgr. 141. gr.

(*) Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).“

47) Ákvæðum 131. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skulu tilnefna yfirvald sem ábyrgt er fyrir að greina, á samstæðugrunni, kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu (G-SII) og, á einingar-, undirsamstæðu- eða samstæðugrunni, eftir því sem við á, aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir (O-SII), sem fengið hafa starfsleyfi innan lögsögu þeirra. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið. Aðildarríki geta tilnefnt fleiri en eitt yfirvald.

Kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu skulu vera eitthvert af eftirfarandi:

- a) samstæða undir stjórn móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, eða
- b) stofnun sem er ekki dótturfélag móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB.

Aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir geta annað hvort verið stofnun eða samstæða undir stjórn móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB, blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, móðurstofnunar í aðildarríki, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í aðildarríki eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í aðildarríki.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2a. Viðbótaraðferðafræði við auðkenningu á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu skal byggjast á eftirfarandi flokkum:

- a) flokkunum sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. þessarar greinar,
- b) starfsemi samstæðunnar yfir landamæri, að undanskilinni starfsemi samstæðunnar í þáttökuaðildarríkjum eins og um getur í 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 (*).

Hvor flokkur skal fá jafnt vægi og samanstanda af mælanlegum vísu. Fyrir flokkana sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skulu vísarnir vera þeir sömu og samsvarandi vísar sem ákvarðaðir eru skv. 2. mgr.

Með viðbótaraðferðafræðinni við auðkenningu skal fyrir hverja einingu eins og um getur í 1. mgr. sem metin er, setja aukalega fram heildarstigafjölda sem lögbær eða tilnefnd yfirvöld geta byggt á þegar þau grípa til einnar af ráðstöfununum sem um getur í c-lið 10. mgr.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinn verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilasjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).“

c) Í stað annarrar undirgreinar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáættaráðið, gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, eigi síðar en 1. janúar 2015 um viðmið til að ákvarða um skilyrðin fyrir beitingu þessarar málsgreinar í tengslum við matið á öðrum kerfislega mikilvægum stofnunum. Í þessum viðmiðunarreglum skal taka tillit til alþjóðlegra ramma fyrir innlendar kerfislega mikilvægar stofnanir og sér-einkenna innan Sambandsins og á landsvísu.

Að höfðu samráði við Evrópska kerfisáættaráðið skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skila skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar, eigi síðar en 31. desember 2020, um viðeigandi aðferðafræði við hönnun og kvörðun hlutfalla eiginfjáruka fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun.

d) Í stað 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið getur krafði sérhverja aðra kerfislega mikilvæga stofnun, á samstæðu-, undirsamstæðu- eða einingargrunni, eftir því sem við á, um að viðhalda eiginfjáruka fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun allt að 3% af heildaráættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að teknu tilliti til viðmiðanna fyrir auðkenninguna á annarri kerfislega mikilvægri stofnun. Sá eiginfjáruki skal samanstanda af almennu eigin fé þáttar 1.“

e) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5a. Með fyrirvara um heimild framkvæmdastjórnarinnar sem um getur í þriðju undirgrein þessarar málsgreinar, getur lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið krafði sérhverja aðra kerfislega mikilvæga stofnun, á samstæðu-, undirsamstæðu- eða einingargrunni, eftir því sem við á, um að viðhalda eiginfjáruka fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun sem er hærri en 3% af heildaráættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Sá eiginfjáruki skal samanstanda af almennu eigin fé þáttar 1.

Evrópska kerfisáættaráðið skal, innan sex vikna frá viðtöku tilkynningarinnar sem um getur í 7. mgr., láta framkvæmdastjórninni í té álit á því hvort eiginfjáruki fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun teljist tilhlýðilegur. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur einnig látið framkvæmdastjórninni í té álit sitt á eiginfjárukanum í samræmi við 1. mgr. 34. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Innan þriggja mánaða frá framsendingu Evrópska kerfisáættaráðsins á tilkynningunni sem um getur í 7. mgr. til framkvæmdastjórnarinnar, skal framkvæmdastjórnin, að teknu tilliti til mats Evrópska kerfisáættaráðsins og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, ef við á, og ef hún er sannfærð um að eiginfjáruki fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun hafi ekki í för með sér óhóflega skaðleg áhrif á allt eða hluta fjármálakerfis annarra aðildarríkja eða í Sambandinu í heild sem myndar eða skapar hindrun fyrir eðlilega starfsemi innri markaðarins, samþykkja gerð sem heimilar lögbæra yfirvaldinu eða tilnefnda yfirvaldinu að samþykkja fyrirhugaða ráðstöfun.

f) Í stað inngangshlutans í 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Áður en eiginfjáruki fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun er ákvarðaður eða endurákvæðaður skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið tilkynna það Evrópska kerfisáhætturáðinu einum mánuði fyrir birtingu ákvörðunarinnar sem um getur í 5. mgr. og þremur mánuðum fyrir birtingu lögbæra yfirvaldsins eða tilnefnda

yfirvaldsins sem um getur í 5. mgr. a. Evrópska kerfisáhætturáðið skal án tafar framsenda slíkar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og lögbæru og tilnefndu yfirvaldanna í hlutaðeigandi aðildarríkjum. Í slíkum tilkynningum skal eftirfarandi sett fram á ítarlegan hátt:“

g) Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Án þess að hafa áhrif á 133. gr. og 5. mgr. þessarar greinar, ef önnur kerfislega mikilvæg stofnun er dótturfélag annaðhvort kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu eða annarrar kerfislega mikilvægrar stofnunar, sem er annað hvort stofnun eða samstæða undir stjórn móðurstofnunar í ESB og fellur undir eiginfjáruka fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun á samstæðugrunni, skal eiginfjárukinn sem gildir á eininga- eða undirsamstæðugrunni fyrir viðkomandi aðra kerfislega mikilvægu stofnun ekki fara yfir það sem er lægra af eftirfarandi:

- a) samtöluna á því hærra af hlutfalli eiginfjáruka fyrir kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu eða fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun sem gildir um samstæðuna á samstæðugrunni og 1% af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og
- b) 3% af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða hlutfallið sem framkvæmdastjórnin hefur heimilað að sé beitt á samstæðuna á samstæðugrunni í samræmi við 5. mgr. a þessarar greinar.“

h) Í stað 9. og 10. mgr. kemur eftirfarandi:

„9. Það skulu vera minnst fimm undirflokkar kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu. Lægstu mörkin og mörkin á milli hvers undirflokks skulu ákvörðuð út frá stigafjöldanum í samræmi við aðferðafræðina við auðkenningu sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Stigamörkin milli aðliggjandi undirflokka skulu skýrt skilgreind og fylgja meginreglunni um stöðuga línulega aukningu kerfislegs mikilvægis milli hvers undirflokks sem leiðir til línulegrar aukningar á kröfu um viðbótarfjármagn í almennu eigin fé þáttar 1, að undanskildum undirflokki fimm og sérhverjum öðrum hærri undirflokki sem bætt er við. Að því er varðar þessa málsgrein, ræðst kerfislegt mikilvægi af þeim væntu áhrifum sem erfiðleikar kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu hefur á alþjóðlega fjármála-markaðinn. Úthluta skal lægsta undirflokknum eiginfjáruka fyrir kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu sem er 1% af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og skal eiginfjárukinn sem úthlutað er á hvern undirflokk hækka í þepum um a.m.k. 0,5% af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar.

10. Með fyrirvara um 1. til 9. mgr. og með því að nota undirflokkana og stigamörkin sem um getur í 9. mgr. getur lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, á grundvelli trausts eftirlitsmats:

- a) fært kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu úr lægri undirflokki í hærri undirflokk,
- b) sett einingu eins og um getur í 1. mgr., sem hefur heildarstigafjölda eins og um getur í 2. mgr. sem er undir stigamörkunum fyrir lægsta undirflokkinn, í þann undirflokk eða hærri undirflokk og þar með útnefnt hana sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu,
- c) að teknu tilliti til sameiginlega skilameðferðarkerfisins, fært kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu úr hærri undirflokki niður í lægri undirflokk á grundvelli viðbótarheildarstigafjöldans sem um getur í 2. mgr. a.“

i) 11. mgr. fellur brott.

j) Í stað 12. mgr. kemur eftirfarandi:

„12. Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu um nöfn kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu og annarra kerfislega mikilvægra stofnana og um viðkomandi undirflokk sem hverri kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu er úthlutað. Tilkynningin skal innihalda ýtarlegan rökstuðning fyrir því hvers vegna eftirlitsmati hafi eða hafi ekki verið beitt í samræmi við a-, b- og c-lið 10. mgr. Evrópska kerfisáhætturáðið skal án tafar framsenda slíkar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og birta nöfn þeirra opinberlega. Lögbæru yfirvöldin eða tilnefndu yfirvöldin skulu birta opinberlega undirflokkana sem hverri kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu er úthlutað.

Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal endurskoða árlega auðkenninguna á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu og öðrum kerfislega mikilvægum stofnunum og úthlutun kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu í viðkomandi undirflokk og tilkynna án tafar niðurstöðuna til kerfislega mikilvægu stofnunarinnar sem í

hlut á, til Evrópska kerfisáætturáðsins sem framsenda skal niðurstöðuna til framkvæmdastjórnarinnar, og til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal birta opinberlega uppfærðan lista yfir auðkenndar kerfislega mikilvægar stofnanir og undirflokkinn sem hverri kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu er úthlutað.“

l) Í stað 14. og 15. mgr. kemur eftirfarandi:

„14. Ef samstæðu, á samstæðugrunni, ber að uppfylla kröfu um eiginfjárouka fyrir kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu og eiginfjárouka fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun gildir hærri eiginfjároukinn.

15. Ef stofnun fellur undir eiginfjárouka vegna kerfisáhættu sem ákvarðaður er í samræmi við 133. gr., skal sá eiginfjárouki vera tekin saman með eiginfjároukanum fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun eða eiginfjároukanum fyrir kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu sem beitt er í samræmi við þessa grein.

Ef samtala hlutfalls eiginfjároukans vegna kerfisáhættu, eins og það er reiknað út að því er varðar 10., 11. eða 12. mgr. 133. gr., og hlutfalls eiginfjároukans fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun eða hlutfalls eiginfjároukans fyrir kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu sem sama stofnun fellur undir, yrði hærri en 5%, skal málsmeðferðin sem sett er fram í 5. mgr. a í þessari grein gilda.“

m) 16. og 17. mgr. falla brott.

n) Í stað 18. mgr. kemur eftirfarandi:

„18. Að því er varðar þessa grein, skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina aðferðafræðina sem lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal beita við að auðkenna stofnun eða samstæðu undir stjórn móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfssemi í ESB sem kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu og sem tilgreina aðferðafræðina við skilgreininguna á undirflokkunum og úthlutunina á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu í undirflokkana á grundvelli kerfislegs mikilvægis þeirra, að teknu tilliti til allra alþjóðlega viðurkenndra staðla.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari grein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.“

48) 132. gr. fellur brott.

49) Í stað 133. og 134. gr. kemur eftirfarandi:

„133. gr.

Krafa um að viðhalda eiginfjárouka vegna kerfisáhættu

1. Hvert aðildarríki getur innleitt eiginfjárouka vegna kerfisáhættu sem samanstendur af almennu eigin fé þáttar 1 fyrir fjármálageirann eða einn eða fleiri undirflokk þess geira, á allar eða undirflokk áhættuskuldbindinga eins og um getur í 5. mgr. þessarar greinar, til að koma í veg fyrir og draga úr þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu sem reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og 130. og 131. gr. þessar tilskipunar ná ekki yfir, þ.e.a.s. hættu truflun á fjármálakerfinu sem gæti haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið í tilteknu aðildarríki.

2. Stofnanir skulu reikna út eiginfjároukann vegna kerfisáhættu sem hér segir:

$$\begin{aligned}
 & \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & = \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & + \sum \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\
 & \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}
 \end{aligned}$$

þar sem:

B_{SR} = eiginfjároukinn vegna kerfisáhættu,

r_T = hlutfall eiginfjároukans sem gildir um heildaráhættugrunn stofnunar,

E_T = heildaráhættugrunnur stofnunar sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

i = vísitalan sem tilgreinir undirflokk áhættuskuldbindinga eins og um getur í 5. mgr.,

r_i = hlutfall eiginfjárukans sem gildir um áhættugrunninn fyrir undirflokk áhættuskuldbindinga i , og

E_i = áhættugrunnur stofnunar fyrir undirflokk áhættuskuldbindinga i sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

3. Að því er varðar 1. mgr., skulu aðildarríki tilnefna yfirvald sem ábyrgt er fyrir að ákvarða eiginfjárukann vegna kerfisáhættu og að tilgreina áhættuskuldbindingarnar og undirflokka stofnana sem hann gildir um. Það yfirvald skal annaðhvort vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið.

4. Að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar, getur viðkomandi lögbært eða tilnefnt yfirvald, eftir því sem við á, krafið stofnanir um að viðhalda eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem samanstandi af almennu eigin fé þáttar 1 sem reiknaður er út í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, á einingar-, samstæðu- eða undirsamstæðugrunni, eftir því sem við á, í samræmi við II. bálk 1. hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

5. Eiginfjáruki vegna kerfisáhættu getur gilt um:

- a) allar áhættuskuldbindingar í aðildarríkinu sem ákvarðar eiginfjárukann,
- b) eftirfarandi geiratengdar áhættuskuldbindingar í aðildarríkinu sem ákvarðar eiginfjárukann:
  - i. allar smásöluáhættuskuldbindingar vegna einstaklinga sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði,
  - ii. allar áhættuskuldbindingar vegna lögaðila sem eru tryggðar með veði í viðskiptahúsnæði,
  - iii. allar áhættuskuldbindingar vegna lögaðila að undanskildum þeim sem tilgreindar eru í ii. lið,
  - iv. allar áhættuskuldbindingar vegna einstaklinga að undanskildum þeim sem tilgreindar eru í i. lið,
- c) allar áhættuskuldbindingar í öðrum aðildarríkjum, með fyrirvara um 12. og 15. mgr.,
- d) geiratengdar áhættuskuldbindingar, eins og þær eru tilgreindar í b-lið þessarar málsgreinar, í öðrum aðildarríkjum eingöngu svo mögulegt sé að viðurkenna hlutfall eiginfjáruka sem annað aðildarríki hefur ákvarðað í samræmi við 134. gr.,
- e) áhættuskuldbindingar í þriðju löndum,
- f) undirflokka einhverra af áhættuskuldbindingaflokkunum sem tilgreindir eru í b-lið.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, eigi síðar en 30. júní 2020 um viðeigandi undirflokka áhættuskuldbindinga sem lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið getur beitt eiginfjáruka á vegna kerfisáhættu, í samræmi við f-lið 5. mgr. þessarar greinar.

7. Eiginfjáruki vegna kerfisáhættu skal gilda um allar áhættuskuldbindingar, eða undirflokk áhættuskuldbindinga eins og um getur í 5. mgr. þessarar greinar, allra stofnana, eða eins eða fleiri undirflokka þessara stofnana, sem yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis eru lögbær gagnvart í samræmi við þessa tilskipun og skal ákvarðaður í aðlögunarskrefum um 0,5 prósentustig eða margfeldi af því. Innleiða má mismunandi kröfur fyrir mismunandi undirflokka stofnana og áhættuskuldbindinga. Eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu skal ekki vera til að mæta áhættu sem 130. og 131. gr. ná yfir.

8. Þegar gerð er krafa um að eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sé viðhaldið skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið fylgja eftirfarandi:

- a) eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu hefur ekki í för með sér óhóflega skaðleg áhrif á allt eða hluta fjármálakerfis annarra aðildarríkja eða í Sambandinu í heild, sem mynda eða skapa hindrun fyrir eðlilega starfsemi innri markaðarins,
- b) lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal endurskoða eiginfjárukann vegna kerfisáhættu að lágmarki annað hvert ár,
- c) eiginfjárukann vegna kerfisáhættu á ekki að nota til að mæta áhættu sem 130. og 131. gr. ná yfir.

9. Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, skal tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu fyrirfram um birtingu ákvörðunarinnar sem um getur í 13. mgr. Evrópska kerfisáhætturáðið skal án tafar framsenda slíkar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og lögbærra og tilnefndra yfirvalda hlutaðeigandi aðildarríkja.

Ef stofnun sem eitt eða fleiri hlutföll eiginfjáruka vegna kerfisáhættu gilda um er dótturfélag móðurfélags með staðfestu í öðru aðildarríki, skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið einnig tilkynna hana yfirvöldunum í því aðildarríki.

Ef hlutfall eiginfjárauka vegna kerfisáhattu gildir um áhættuskuldbindingar í þriðju löndum skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, einnig tilkynna það Evrópska kerfisáhatturáðinu. Evrópska kerfisáhatturáðið skal án tafar framsenda slíkar tilkynningar til eftirlitsyfirvalda þessara þriðju landa.

Í slíkum tilkynningum skal eftirfarandi sett fram í smáatriðum:

- a) þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættan í aðildarríkinu,
- b) ástæðurnar fyrir því að þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættan ógnar stöðugleika fjármálakerfisins á landsvísi og réttlætir hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu,
- c) rökstuðningurinn fyrir því hvers vegna eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu er talinn vera líklegur til að vera skilvirkur og hóflegur til að draga úr áhættunni,
- d) mat á líklegum jákvæðum og neikvæðum áhrifum af eiginfjárukanum vegna kerfisáhættu á innri markaðinn, byggt á upplýsingum sem eru aðgengilegar aðildarríkinu,
- e) hlutfall eða hlutföll eiginfjárukans vegna kerfisáhættu sem lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, hefur í hyggju að leggja á og áhættuskuldbindingarnar sem slík hlutföll skulu gilda um og stofnanirnar sem skulu falla undir slík hlutföll,
- f) ef hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu gildir um allar áhættuskuldbindingar, rökstuðningur fyrir því hvers vegna yfirvaldið telur að með eiginfjárukanum vegna kerfisáhættu sé ekki verið að tvítaka virkni eiginfjárukans fyrir aðra kerfislega mikilvæga stofnun sem kveðið er á um í 131. gr.

Ef ákvörðunin um hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu hefur í för með sér lækkun eða enga breytingu á áður ákvörðuðu hlutfalli eiginfjáruka skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, eingöngu fara að þessari málsgrein.

10. Ef ákvörðun eða endurákvörðun um hlutfall eða hlutföll eiginfjáruka vegna kerfisáhættu fyrir einhvern flokk eða undirflokk áhættuskuldbindinga sem um getur í 5. mgr., sem falla undir einn eða fleiri eiginfjáruka vegna kerfisáhættu, hefur ekki í för með sér samsett hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem er hærra en 3% fyrir einhverja af þessum áhættuskuldbindingum, skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, tilkynna það Evrópska kerfisáhætturáðinu í samræmi við 9. mgr. einum mánuði fyrir birtingu ákvörðunarinnar sem um getur í 13. mgr.

Að því er varðar þessa málsgrein, skal viðurkenningin á hlutfalli eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem annað aðildarríki hefur ákvarðað í samræmi við 134. gr., ekki talin með að því er varðar 3% viðmiðunarmörkin.

11. Ef ákvörðun eða endurákvörðun um hlutfall eða hlutföll eiginfjáruka vegna kerfisáhættu fyrir einhvern flokk eða undirflokk áhættuskuldbindinga sem um getur í 5. mgr., sem falla undir einn eða fleiri eiginfjáruka vegna kerfisáhættu, hefur í för með sér samsett hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem er hærra en 3% og allt að 5% fyrir einhverja af þessum áhættuskuldbindingum, skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu sem ákvarðar þann eiginfjáruka óska eftir álit framkvæmdastjórnarinnar í tilkynningunni sem lögð er fram í samræmi við 9. mgr. Framkvæmdastjórnin skal veita álit sitt innan eins mánaðar frá viðtöku tilkynningarinnar.

Ef álit framkvæmdastjórnarinnar er neikvætt skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, í aðildarríkinu sem ákvarðar eiginfjárukan fara að álitinu eða gefa upp ástæður fyrir því að gera það ekki.

Ef stofnun sem eitt eða fleiri hlutföll eiginfjáruka vegna kerfisáhættu gilda um er dótturfélag móðurfélags með staðfestu í öðru aðildarríki, skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið óska eftir tilmælum framkvæmdastjórnarinnar og Evrópska kerfisáhætturáðsins í tilkynningunni sem lögð er fram í samræmi við 9. mgr.

Framkvæmdastjórnin og Evrópska kerfisáhætturáðið skal hvert um sig gefa tilmæli sín innan sex vikna frá viðtöku tilkynningarinnar.

Ef yfirlögd dótturfélagsins og móðurfélagsins eru ósammála um hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu og ef um er að ræða neikvæð tilmæli frá bæði framkvæmdastjórninni og Evrópska kerfisáhætturáðinu getur lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Ákvörðuninni um hlutfall eða hlutföll eiginfjárukans vegna kerfisáhættu fyrir þessar áhættuskuldbindingar skal frestað þar til Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur tekið ákvörðun.

12. Ef ákvörðun eða endurákvörðun um hlutfall eða hlutföll eiginfjáruka vegna kerfisáhættu fyrir einhvern flokk eða undirflokk áhættuskuldbindinga sem um getur í 5. mgr., sem falla undir einn eða fleiri eiginfjáruka vegna kerfisáhættu, hefur í för með sér samsett hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem er hærra en 5% fyrir einhverja af þessum áhættuskuldbindingum, skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, sækja um heimild frá framkvæmdastjórninni áður en eiginfjáruki vegna kerfisáhættu kemur til framkvæmdar.

Evrópska kerfisáhætturáðið skal, innan sex vikna frá viðtöku tilkynningarinnar sem um getur í 9. mgr., láta framkvæmdastjórninni í té álit á því hvort eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu teljist tilhlýðilegur. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal einnig láta framkvæmdastjórninni í té álit sitt á þeim eiginfjáruka vegna kerfisáhættu í samræmi við 1. mgr. 34. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Innan þriggja mánaða frá viðtöku tilkynningarinnar sem um getur í 9. mgr. skal framkvæmdastjórnin, að teknu tilliti til mats Evrópska kerfisáhætturáðsins og Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar, ef við á, og ef hún er sannfærð um að hlutfall eða hlutföll eiginfjárukans vegna kerfisáhættu hafi ekki í för með sér óhóflega skaðleg áhrif á allt eða hluta fjármálakerfis annarra aðildarríkja eða í Sambandinu í heild sem mynda eða skapa hindrun fyrir eðlilega starfsemi innri markaðarins, samþykkja gerð sem heimilar lögbæra yfirvaldinu eða tilnefnda yfirvaldinu, eftir því sem við á, að samþykkja fyrirhugaða ráðstöfun.

13. Hvert lögbært yfirvald, eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, skal tilkynna um ákvörðunina eða endurákvörðunina um eitt eða fleiri hlutföll eiginfjáruka vegna kerfisáhættu með birtingu á viðeigandi vefsetri. Í þeirri birtingu skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- a) hlutfall eða hlutföll eiginfjárukans vegna kerfisáhættu,
- b) stofnanirnar sem eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu gildir um,
- c) áhættuskuldbindingarnar sem hlutfall eða hlutföll eiginfjárukans vegna kerfisáhættu gilda um,
- d) rökstuðningur fyrir ákvörðun eða endurákvörðun um hlutfall eða hlutföll eiginfjárukans vegna kerfisáhættu,
- e) frá hvaða degi stofnanir skulu beita ákvörðuninni eða endurákvörðuninni um eiginfjárukann vegna kerfisáhættu og
- f) heiti landanna þar sem áhættuskuldbindingar, sem eru í þessum löndum, eru viðurkenndar í eiginfjárukanum vegna kerfisáhættu.

Ef birting upplýsinganna sem um getur í d-lið fyrstu undirgreinar gæti teft í tvísýnu stöðugleika fjármálakerfisins skulu þær upplýsingar ekki teknar með í birtinguna.

14. Ef stofnun uppfyllir ekki að fullu kröfuna sem sett er fram í 1. mgr. þessarar greinar skal hún háð takmörkunum á útgreiðslum skv. 2. og 3. mgr. 141. gr.

Ef beiting takmarkananna á útgreiðslum leiðir til ófullnægjandi úrbóta á almennu eigin fé þáttar 1 stofnunarinnar í ljósi viðeigandi kerfisáhættu, geta lögbæru yfirvöldin gripið til viðbótarráðstafana í samræmi við 64. gr.

15. Ef lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, eftir því sem við á, ákvarðar eiginfjárukann vegna kerfisáhættu á grundvelli áhættuskuldbindinga í öðrum aðildarríkjum, skal ákvarða sama eiginfjáruka fyrir allar áhættuskuldbindingar sem eru innan Sambandsins, nema eiginfjárukinn sé ákvarðaður til að viðurkenna hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu sem annað aðildarríki hefur ákvarðað í samræmi við 134. gr.

134. gr.

Viðurkenning á hlutfalli eiginfjáruka vegna kerfisáhættu

1. Önnur aðildarríki geta viðurkennt hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem ákvarðað er í samræmi við 133. gr. og beitt því hlutfalli á stofnanir með landsbundið starfsleyfi fyrir áhættuskuldbindingar í aðildarríkinu sem ákvarðar hlutfallið.

2. Ef aðildarríki viðurkennir hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu fyrir stofnanir með landsbundið starfsleyfi í samræmi við 1. mgr., skulu þau tilkynna það til Evrópska kerfisáhætturáðsins. Evrópska kerfisáhætturáðið skal án tafar framsenda slíkar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar, Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar og aðildarríkisins sem ákvarðar þetta hlutfall.

3. Þegar tekin er ákvörðun um hvort viðurkenna eigi hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu í samræmi við 1. mgr., skal aðildarríki taka tillit til upplýsinganna sem aðildarríkið sem ákvarðar það hlutfall leggur fram í samræmi við 9. eða 13. mgr. 133. gr.

4. Ef aðildarríki viðurkenna hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu fyrir stofnanir með landsbundið starfsleyfi, getur sá eiginfjáruki vegna kerfisáhættu verið tekin saman með eiginfjárukanum vegna kerfisáhættu sem beitt er í samræmi við 133. gr., að því tilskildu að eiginfjárukarnir séu til að mæta ólíkri áhættu. Ef eiginfjárukarnir eru til að mæta sömu áhættu skal eingöngu hærri eiginfjárukinn gilda.

5. Aðildarríki sem ákvarðar hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu í samræmi við 133. gr. þessarar tilskipunar, getur beðið Evrópska kerfisáhætturáðið um að gefa út tilmæli eins og um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, til eins eða fleiri aðildarríkja sem geta viðurkennt það hlutfall eiginfjárukans vegna kerfisáhættu.“

50) Ákvæðum 136. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað inngangshlutans í 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Hvert tilnefnt yfirvald skal á ársfjórðungsgrundvelli meta styrkleika sveiflukenndrar kerfisáhættu og hversu við-eigandi hlutfall sveiflujöfnunaraukans er fyrir aðildarríki þess og, ef þörf krefur, ákvarða eða aðlaga hlutfall sveiflujöfnunaraukans. Þegar það er gert skal tilnefnda yfirvaldið taka tillit til:“

b) Í stað 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Hvert tilnefnt yfirvald skal ársfjórðungslega birta a.m.k. eftirfarandi upplýsingar á vefsetri sínu:

- a) gildandi hlutfall sveiflujöfnunaraukans,
- b) hlutfallið útlán á móti VLF sem á við og frávik þess frá langtímaleitni,
- c) leiðbeininguna um eiginfjáruka sem reiknaður er út í samræmi við 2. mgr.,
- d) rökstuðning fyrir því hlutfalli eiginfjáruka,
- e) ef hlutfall eiginfjáruka er hækkað, frá hvaða degi stofnanir skulu beita því hækkaða hlutfalli eiginfjáruka í þeim tilgangi að reikna út sértækan sveiflujöfnunarauka fyrir hverja stofnun,
- f) ef dagsetningin sem um getur í e-lið er innan 12 mánaða eftir birtingardaginn samkvæmt þessari málsgrein, tilvísun í sérstakar aðstæður sem réttlæta skemmri frest hvað varðar beitinguna,
- g) ef hlutfall eiginfjáruka er lækkað, viðmiðunartímabilið sem ekki er vænst neinnar hækkunar á hlutfalli eiginfjáruka, ásamt rökstuðningi fyrir því tímabili.

Tilnefnd yfirvöld skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að samræma tímasetningu þeirrar birtingar.

Tilnefnd yfirvöld skulu tilkynna um hverja breytingu á hlutfalli sveiflujöfnunaraukans og um tilskildu upplýsingarnar sem tilgreindar eru í a- til g-lið fyrstu undirgreinar, til Evrópska kerfisáhætturáðsins. Evrópska kerfisáhætturáðið skal birta á vefsetri sínu öll slík hlutföll eiginfjáruka sem tilkynnt eru og tengdar upplýsingar.“

51) Í stað 1. til 6. mgr. 141. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Stofnun sem uppfyllir samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka skal ekki framkvæma útgreiðslu í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1 að því marki sem lækkar almennt eigið fé þáttar 1 svo mikið að það uppfylli ekki lengur samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka.

2. Stofnun sem uppfyllir ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka skal reikna út hámarksfjárhæðina til útgreiðslu í samræmi við 4. mgr. og tilkynna lögbæra yfirvaldinu um hana.

Þegar fyrsta undirgreinin gildir skal stofnunin ekki ráðast í neina af eftirfarandi aðgerðum áður en hún hefur reiknað út hámarksfjárhæðina til útgreiðslu:

- a) framkvæma útgreiðslu í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1,
- b) gera að skyldu að greiða breytileg starfskjör eða valkvæðan lífeyri eða greiða breytileg starfskjör ef skuldbindingin um greiðslu var gerð þegar stofnunin uppfyllti ekki samanlögðu kröfurnar um eiginfjáruka, eða
- c) framkvæma greiðslur á viðbótareiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1.

3. Ef stofnun uppfyllir ekki eða fer umfram samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka skal hún ekki greiða út meira en hámarksfjárhæðina til útgreiðslu sem reiknuð er út í samræmi við 4. mgr. með neinni þeirri aðgerð sem um getur í a-, b- og c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr.

4. Stofnanir skulu reikna út hámarksfjárhæðina til útgreiðslu með því að margfalda samtöluna sem reiknuð er út í samræmi við 5. mgr. með stuðlinum sem ákvarðaður er í samræmi við 6. mgr. Lækka skal hámarksfjárhæðina til útgreiðslu um hverja þá fjárhæð sem leiðir af einhverri þeirra aðgerða sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr.

5. Samtalan sem á að margfalda í samræmi við 4. mgr. skal samanstanda af:

- a) árshlutahagnaði sem ekki er talinn með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að frádreginni sérhverri útgreiðslu hagnaðar eða greiðslum sem eru til komnar vegna aðgerðanna sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar,

auk

- b) heilsárhagnaðar sem ekki er talinn með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að frádræginni sérhverri útgreiðslu hagnaðar eða greiðslum sem eru til komnar vegna aðgerðanna sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar,

að frádrægunum

- c) fjárhæðum sem væru greiddar til skatts ef liðunum sem tilgreindir eru í a- og b-lið þessarar málsgreinar væri haldið eftir.

6. Ákvarða skal stuðullinn eins og hér segir:

- a) ef almennt eigið fé þáttar 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notað til að uppfylla kröfurnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun sem sett er fram í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, gefið upp sem hlutfall af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar, er innan fyrsta (þ.e. lægsta) fjórðungs samanlögðu kröfunnar um eiginfjárauka skal stuðullinn vera 0,
- b) ef almennt eigið fé þáttar 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notað til að uppfylla kröfurnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun sem sett er fram í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, gefið upp sem hlutfall af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar, er innan annars fjórðungs samanlögðu kröfunnar um eiginfjárauka, skal stuðullinn vera 0,2,
- c) ef almennt eigið fé þáttar 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notað til að uppfylla kröfurnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun sem sett er fram í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, gefið upp sem hlutfall af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar, er innan þriðja fjórðungs samanlögðu kröfunnar um eiginfjárauka, skal stuðullinn vera 0,4,
- d) ef almennt eigið fé þáttar 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notað til að uppfylla kröfurnar um eiginfjárgrunn sem settar eru fram í b- og c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun sem sett er fram í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, gefið upp sem hlutfall af heildaráhættugrunninum sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar, er innan fjórða (þ.e. hæsta) fjórðungs samanlögðu kröfunnar um eiginfjárauka, skal stuðullinn vera 0,6.

Reikna skal út neðri og efri mörk fyrir hvern fjórðung samanlögðu kröfunnar um eiginfjárauka eins og hér segir:

Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.

$$\begin{aligned} & \frac{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}}{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}} \\ & \cdot (\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}) \\ & - \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \end{aligned}$$

Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.

$$\begin{aligned} & \frac{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}}{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}} \\ & \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \end{aligned}$$

þar sem:

Q_n = raðnúmer viðkomandi fjórðungs.“

52) Eftirfarandi greinar bætast við:

„141. gr. a

Ef samanlagða krafan um eiginfjárouka er ekki uppfyllt

Að því er varðar 141. gr., telst stofnun ekki uppfylla samanlögðu kröfuna um eiginfjárunn ef hún hefur ekki eiginfjárunn að fjárhæð og gæðum sem þörf er á til að uppfylla á sama tíma samanlögðu kröfuna um eiginfjárouka og hverja og eina af eftirfarandi kröfum í:

- a) a-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (EB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar,

- b) b-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (EB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar,
- c) c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (EB) nr. 575/2013 og viðbótarkröfuna um eiginfjárgrunn vegna annarrar áhættu en hættunnar á of mikilli vogun skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar.

141. gr. b

Takmörkun á útgreiðslum ef krafan um vogunarhlutfallsauka er ekki uppfyllt

1. Stofnun sem uppfyllir kröfuna um vogunarhlutfallsauka samkvæmt 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal ekki framkvæma útgreiðslu í tengslum við eiginfjárbátt 1 að því marki sem myndi lækka eiginfjárbátt 1 hennar svo mikið að hún uppfylli ekki lengur kröfuna um vogunarhlutfallsauka.

2. Stofnun sem uppfyllir ekki kröfuna um vogunarhlutfallsauka skal reikna út hámarksfjárhæðina til útgreiðslu tengda vogunarhlutfalli í samræmi við 4. mgr. og tilkynna lögbæra yfirvaldinu um hana.

Ef fyrsta undirgreinin gildir skal stofnunin ekki ráðast í neina af eftirfarandi aðgerðum áður en hún hefur reiknað út hámarksfjárhæðina til útgreiðslu tengda vogunarhlutfalli:

- a) framkvæma útgreiðslu í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1,
- b) gera að skyldu að greiða breytileg starfskjör eða valkvæðan lífeyri eða greiða breytileg starfskjör ef skuldbindingin um greiðslu var gerð þegar stofnunin uppfyllti ekki samanlögðu kröfum um eiginfjárlauska, eða
- c) framkvæma greiðslur á viðbótareiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1.

3. Ef stofnun uppfyllir ekki eða fer umfram kröfuna um vogunarhlutfallsauka skal hún ekki greiða út meira en hámarksfjárhæðina til útgreiðslu tengda vogunarhlutfalli sem reiknuð er út í samræmi við 4. mgr. með neinni þeirri aðgerð sem um getur í a-, b- og c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr.

4. Stofnanir skulu reikna út hámarksfjárhæðina til útgreiðslu tengda vogunarhlutfalli með því að margfalda samtöluna sem reiknuð er út í samræmi við 5. mgr. með stuðlinum sem ákvarðaður er í samræmi við 6. mgr. Lækka skal hámarksfjárhæðina til útgreiðslu tengda vogunarhlutfalli um þá fjárhæð sem leiðir af einhverri þeirra aðgerða sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr.

5. Samtalan sem á að margfalda í samræmi við 4. mgr. skal samanstanda af:

- a) árshlutahagnaði sem ekki er talinn með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að frádreginni sérhverri útgreiðslu hagnaðar eða greiðslum sem tengjast aðgerðunum sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar,

auk

- b) heilsárshagnaðar sem ekki er talinn með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að frádreginni sérhverri útgreiðslu hagnaðar eða greiðslum sem tengjast aðgerðunum sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar,

að frádregnum

- c) fjárhæðum sem væru greiddar til skatts ef liðunum sem tilgreindir eru í a- og b-lið þessarar málsgreinar væri haldið eftir.

6. Stuðullinn sem um getur í 4. mgr. skal ákvarðaður sem hér segir:

- a) ef eiginfjárbáttur 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notaður til að uppfylla kröfurnar skv. d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar þegar hættunni á of mikilli vogun er mætt sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, gefin upp sem hlutfall af heildaráhættuskuldbindingunni sem reiknað er út í samræmi við 4. mgr. 429. gr. þeirrar reglugerðar, er innan fyrsta (þ.e. lægsta) fjórðungs kröfunnar um vogunarhlutfallsauka, skal stuðullinn vera 0,

- b) ef eiginfjárbáttur 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notaður til að uppfylla kröfurnar skv. d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar þegar hættunni á of mikilli vogun er mætt sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, gefin upp sem hlutfall af heildaráhættuskuldbindingunni sem reiknað er út í samræmi við 4. mgr. 429. gr. þeirrar reglugerðar, er innan annars fjórðungs kröfunnar um vogunarhlutfallsauka, skal stuðullinn vera 0,2,

- c) ef eiginfjárbáttur 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notaður til að uppfylla kröfurnar skv. d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar þegar hættunni á of mikilli vogun er mætt sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, gefin upp sem hlutfall af heildaráhættuskuldbindingunni sem reiknað er út í samræmi við 4. mgr. 429. gr. þeirrar reglugerðar, er innan þriðja fjórðungs kröfunnar um vogunarhlutfallsauka, skal stuðullinn vera 0,4,
- d) ef eiginfjárbáttur 1 sem stofnunin viðheldur og ekki er notaður til að uppfylla kröfurnar skv. d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar þegar hættunni á of mikilli vogun er mætt sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir, gefin upp sem hlutfall af heildaráhættuskuldbindingunni sem reiknað er út í samræmi við 4. mgr. 429. gr. þeirrar reglugerðar, er innan fjórða (þ.e. hæsta) fjórðungs kröfunnar um vogunarhlutfallsauka, skal stuðullinn vera 0,6.

Reikna skal út neðri og efri mörk fyrir hvern fjórðung kröfunnar vegna vogunarhlutfallsauka eins og hér segir:

$$\begin{aligned} & \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\ & \quad \frac{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}}{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}} \\ & \quad \cdot (\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\ & \quad - \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \\ & \quad \frac{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}}{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}} \\ & \quad \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \cdot \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \end{aligned}$$

þar sem:

Q_n = raðnúmer viðkomandi fjórðungs.

7. Takmarkanirnar sem eru lagðar á með þessari grein skulu eingöngu gilda um greiðslur er valda lækkun eiginfjárbáttar 1 eða minni hagnaði, og þegar frestun greiðslna eða skortur á greiðslu felur ekki í sér vanskil eða forsendu fyrir því að hefja málsmeðferð samkvæmt reglunum um ógjaldfærni sem gilda um stofnunina.

8. Ef stofnun uppfyllir ekki kröfuna um vogunarhlutfallsauka og ætlunin er að greiða út eitthvað af hagnaði hennar sem er til útgreiðslu eða ráðast í aðgerð sem um getur í a-, b- og c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar, skal hún tilkynna það lögbæra yfirvaldinu og veita upplýsingarnar sem skráðar eru í 8. mgr. 141. gr., að undanskildum iii. lið a-liðar hennar, og um hámarksfjárhæðina til útgreiðslu tengda vogunarhlutfalli sem reiknuð er út í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar.

9. Stofnanir skulu viðhalda fyrirkomulagi sem tryggir að fjárhæðin sem er til útgreiðslu af hagnaði og hámarksfjárhæðin til útgreiðslu tengd vogunarhlutfalli séu reiknaðar út af nákvæmni og skulu geta sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á þá nákvæmni ef farið er fram á það.

10. Að því er varðar 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skal útgreiðsla í tengslum við eiginfjárbátt 1 innihalda alla liðina sem skráðir eru í 10. mgr. 141. gr.

141. gr. c

Ef krafan um vogunarhlutfallsauka er ekki uppfyllt

Að því er varðar 141. gr. b þessarar tilskipunar, telst stofnun ekki uppfylla kröfuna um vogunarhlutfallsauka ef hún hefur ekki eiginfjárbátt 1 að þeirri fjárhæð sem þörf er á til að uppfylla á sama tíma kröfuna sem mælt er fyrir um í 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og kröfuna sem mælt er fyrir um í d-lið 1. mgr. 92. gr. þeirrar reglugerðar og í a-lið 1. mgr. 104. gr. þessarar tilskipunar, þegar hættunni á of mikilli vogun er mætt sem d-liður 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 nær ekki með fullnægjandi hætti yfir.“

53) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 142. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Ef stofnun uppfyllir ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjárauka eða, eftir atvikum, kröfuna um vogunarhlutfallsauka, skal hún útfæra verndunaráætlun eigin fjár og leggja hana fram til lögbæra yfirvaldsins eigi síðar en fimm virkum dögum eftir að hún sannreyndi að hún uppfyllti ekki þessa kröfu, nema lögbæra yfirvaldið heimili lengri frest allt að 10 dögum.“

54) Í stað c-liðar 1. mgr. 143. gr. kemur eftirfarandi:

„c) almennar viðmiðanir og aðferðafræði sem þau nota í úttektinni og matinu sem um getur í 97. gr., þ.m.t. viðmiðin fyrir beitingu meðalhófsreglunnar eins og um getur í 4. mgr. 97. gr.“

55) Í stað 146. gr. kemur eftirfarandi:

„146. gr.

Framkvæmdargerðir

Í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 147. gr. skal samþykkja breytingu á stofnfjárfjárhæðinni sem mælt er fyrir um í 12. gr. og IV. bálki, til að taka tillit til þróunar í efnahags- og peningamálum, með framkvæmdargerð.“

56) Eftirfarandi kafli bætist við á eftir 159. gr.:

„1. KAFLI A

Umbreytingarákvæði um eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi

159. gr. a

Umbreytingarákvæði um samþykki á eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi

Móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð móðureignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi sem þegar eru til staðar þann 27. júní 2019 skulu sækja um samþykki í samræmi við 21. gr. a fyrir 28. júní 2021. Ef eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sækir ekki um samþykki fyrir 28. júní 2021 skal gera viðeigandi ráðstafanir skv. 6. mgr. 21. gr. a.

Á umbreytingartímabilinu sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar skulu lögbær yfirvöld búa yfir öllum nauðsynlegum eftirlitsheimildum, sem veittar eru með þessari tilskipun, að því er varðar eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi sem falla undir samþykki í samræmi við 21. gr. a í tilgangi samstæðueftirlits.“

57) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 161. gr.:

„10. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2023, endurskoða og skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um framkvæmdina og beitinguna á eftirlitsheimildunum sem um getur í j- og l-lið 1. mgr. 104. gr.“

2. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta, eigi síðar en 28. desember 2020, ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina um það.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 29. desember 2020. Þó skulu ákvæðin sem nauðsynleg eru til að fara að breytingunum sem settar eru fram í 21. lið og a-, b- og c-lið 29. liðar 1. gr. þessarar tilskipunar, að því er varðar 84. gr. og 5. mgr. og 5. mgr. a 98. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, gilda frá 28. júní 2021 og ákvæðin sem nauðsynleg eru til að fara að breytingunum sem settar eru fram í 52. og 53. lið 1. gr. þessarar tilskipunar, að því er varðar 141. gr. b, 141. gr. c og 1. mgr. 142. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, gilda frá 1. janúar 2022.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríki skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæðin úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. maí 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. CIAMBA

forseti.
